

EXHIBIT A.451

(9 of 11)

53. אחמד מוצפר היה סוחר נשק שספק כל נשק לאנשי התנאים ולגדי חלי אלאקטא. בעדותו (עמ' 186-188) סרב להסביר על שאלות, והתכחש לכל מה שאמר בחקירה. מוצפר הוכרז כעד עוין והודעתו במשטרת הוגשה לפי סעיף 10א. לפકודת הראיות (ת/179), באמצעות החוקר יעקב ברזאני, שהעיד כי החודעה נמסרה לאחר שמושפר קיבל אזהרה לגבי זכויותיו, וחתם על החודעה שנגבהה בעברית, אך נרשמה בעברית (עמ' 208).

בהודעתו סיפר מוצפר על פגישה שלו ושל חבריו במשרדו של הנאים, יומיים לפני הrigato של ראייד כרמי. הנאים אמר להם כי הם צריים להמשיך בפעולות בכפר מגורייהם, ולא ברמאללה, והבטיחו לעוזר להם. לאחר מותו של כרמי קיבל מוצפר הוראה לבצע פיגוע נקמה; ההוראה הגיעה ממוחמד גיאבר, שעבד במשרדו של הנאים, ולכן הבין מוצפר שמדובר בהנחיה של הנאים (ת/179 עמ' 6-7). הנאים הכחיש בחקירה במשטרת את דבורי של מוצפר (ת/104 עמ' 3), ואין ראייה לחיזוק אמרתו של מוצפר, זולת הראיות הרבות שהובאו בדבר קרייאתו של הנאים לנוקם בדרך פיגוע את מותו של כרמי.

(15) שריף נאג'י

54. שריף נאג'י (להלן: "שריף"), היה חבר בחוליה של אחיו ابو חמיד, שביצעה פיגועים כנגד אזרחים ישראליים, והוא גם היה שומר ראשו של הנאים. שריף היה זה שליווה את המתאבד אברاهים חסונה, אשר ביצע את הפיגוע ב"סיו פוד מרקט" בתל-אביב, הוא פירט בהודעתו את כל מעליו.

שריף, כמו יתר חברי, סרב בעדותו להסביר על שאלות, פרט לכך שטען כי הכיר את הנאים רק מהטליזיה. הוא הוכרז כעד עוין והודעתו ת/182, אליה צורף כתוב ידו המתרגם בעברית ת/182א, הוגשה באמצעות החוקר אבי בן לולו, שהעיד כי החודעה נמסרה מרצונו החופשי של שריף (עמ' 210).

55. בהודעתו ת/182 מספר שריף על פיגועי הירי שביצע לעבר חילילים ומתנחים במסגרת ארגון התנאים של פט"ח. הוא הסביר כי ביצע את הפיגועים על מנת שהאינטיפאדה תימשך דוקא מושום שהוא מעוניין בשלום, והוא סיפר: "כך היו אומרים לנו ערפאת ומרואן ברגותי וחוסין אשיך היו אומרים בטוליזיה הפלשתינאית ובאלג'יריה... הם היו אומרים שם האינטיפאדה תימשך אז אנחנו נקבל יותר שטחים יותר דברים מישראל" (עמ' 4). הנאים הכחיש בחקירה במשטרת אמרת דברים אלו (ת/103 עמ' 5).

לאחר שהחוליה של שריף התפרקה בשל מותו של מוחמד עומסי, החל שריף לשמש כשומר ראשו של הנאים במשך חצי שנה עד לمعצרו. הוא אמר בחקירה על הנאים: "היהתי שומר אותו ואמר לאנשים שלו שימושו בפיגועים והיה אומר זאת בטוליזיה היישראלית והערבית באופן חופשי" (עמ' 5). בחלוקת השני של הודעתו סיפר שריף על חילוק בפיגוע במסעדת "סיו פוד מרקט" בתל-אביב, ועל מעורבותו של אחמד ברגותי בפיגוע (עמ' 11-5). הנאים הכחיש בחקירה כי היה לו קשר כלשהו עם שריף, אם כי הכיר אותו (זכ"ד ת/34 סי' 4, שהוגש ואושר על כך שהנאים היה קורא בעמ' 52). ואולם הדברים שאמר שריף נטמכים בראיות רבות שהובאו על כך שהנאים היה קורא באמצעות התקשרות לבצע פיגועים נגד ישראל, וכך אף הורה לאנשיו לעשות.

(16) אמיד ابو רדאה

56. אמיד ابو רדאה (להלן: "אבי רדאה") היה פעיל נוסף בתנאים שביצע פיגועי ירי לעבר חילילים ומתנחים, כפי שסביר בחקירה. בעדותו טען שלא היה לו שום קשר עם הנאים ועם אחמד ברגותי, וכי לא קיבל נשק מהנאים אלא מהרשויות הפלשתינאיות.

הוא טען שהחוקרים כתבו בהודעתו דברים שלא אמר, והכחיש את הדברים המופיעים בהודעתו (עמ' 192-194). הודעתו של ابو רדאהה (ת/183) הוגשה באמצעות החוקר מאיר כהן, אשר העיד כי ההודעה נמסרה מרצונו החופשי של ابو רדאהה, נגבהה בעברית אך נרשמה בעברית (שלא על פי המקובל והנדרש), והנחקר חתס עליה (עמ' 209).

57. ابو רדאהה סיפר בהודעתו כי את הנشك והתחמושת לביצוע פיגועים קיבל מהנאים ומאחמד ברוגוטי, שף נתנו לאנשי החוליה כסף להוצאות שוטפות (עמ' 2, 6). הנאים החחש בחקירותו במשטרת דבוריו של ابو רדאהה (ת/104 עמ' 3). ואולם הובאו ראיות רבות על כך שהנאים עסק באספקת כספים ונשך לאנשי השטח של התניזים לצורך ביצוע פיגועים נגד ישראל.

(17) אשרף ג'יאבר

58. אשרף ג'יאבר (להלן: "ג'יאבר") היה אף הוא פעיל שטח בתניזים, שביצע פיגועים נגד מטרות ישראליות יחד עם אחרים, וביניהם ابو רדאהה. ג'יאבר סרב להסביר על שאלות בעודתו (עמ' 195-197), ולפיכך הוגשה הודעתו בצרוף שרטוט שערך (ת/184-א-ב) באמצעות החוקר משה לוי, אשר העיד כי ההודעה נמסרה מרצונו הטוב של הנחקר, נגבהה בעברית ותורגם לעברית (עמ' 212).

59. בהודעתו ת/184 א סיפר ג'יאבר על הפיגועים שביצע, וציין כי פנה עם חבריו למשרדו של הנאים בקשה לקבל תחמושת וכappsים לחבריו החוליה; הנאים חבטיח כי הוא ישם עבור התחמושת, ואכן עשה כן באמצעות אחמד ברוגוטי, שהצדורים נמסרו לו תמורה סך של 3,000 ש"ן. ג'יאבר הסביר כי מסר את הצדורים לנאים, משום שהוא ראש התניזים והוא מחלק את הצדורים לפעילי התניזים (עמ' 4-3).

הנאים הודה בחקירהתו כי ג'יאבר ביקש ממנו סיוע כספי ונשך, אך אמר שאינו זוכר מה בדוק נטו לו (זכ"ד ת/48 ס' 2-3, שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 62).

ד. דברי הנאים בחקירהתו וראיות נוספות בדבר תפקידו ומעורבותו בפיגועים נגד ישראל

(1) אחריותו הכללת של הנאים לפעולות חוליות הטרור ומידת שילטתו בהן

60. הנאים, כאמור לעיל, לא הכחיש בחקירהתו שב"כ כי היה מפקד ומנהיג של פעילי השטח של הפט"ח בגדה, היה מפקד הפט"ח וה坦יזים בגדה, הקים את גודו' חיליל אלאקטא והיה אחראי על פעילותם. הוא גם אישר כי היה אחראי על אספקת כספים ואמל"ח לחוליות השטח, וכן היה אחראי על פעילותן הצבאית (ראה סעיף 17 לעיל). הנאים הסביר בחקירהתו כי מצא עצמו מעורב יותר ויוטר בקשר עם "החוליות הצבאיות", אשר היו פונת אליו בקשרות סיוע שונות, שכן אנשים כמו ראייד כרמי ונאצ'ר עוויס ראו בו את מפקדם. הוא גם אמר כיקשר שלו עם אנשי החוליות בוצע באמצעות עוזרו ונחגו האישី אחמד ברוגוטי. הנאים עשה אבחנה בין פיגועים בתוך ישראל, שעליים סרב לחתך אחריות, לבין פיגועים שביצע הפט"ח בגדה המערבית, עליהם הוא לוקח בחקירהתו אחריות מלאה (זכ"ד ת/25 ס' 20, שהוגש ואושר על ידי החוקר "מווץ" בעמ' 58). הנאים הדגיש כי הוא אחראי לפעולות של הפט"ח בגדה, אך אינו בקיא בפרטים, כגון סוג הנשק, אופן רכישתו, תכנון הפיגועים וביצועם (זכ"ד ת/27 ס' 1, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמי" בעמ' 85).

בחלק מהחקירהתו טען הנאים כי הוא אינו אחראי באופן ישיר מבחינה פיקודית לפעולותן של חוליות השטח (זכ"ד ת/42 ס' 7, שהוגש ואושר על ידי החוקר "וודי" בעמ' 96). ואולם בשלבים

אחרים של חקירתו הודה הנאש כי הוא אחראי לפעלותן של החוליות שפלו עם אחמד ברגותי ובבו סטחה, משום שאלה היו קרובים אליו והוא מימן את פעילותם; בעוד פירוט הוא ציין כי הוא רואה עצמו אחראי לשולשה פיגועים, בגביע זאב, בגביע הצבאי, ובגשר עטרה (המבוא לזכ"ד ת/ 38 שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית" בעמ' 85). הנאש לא ראה עצמו אחראי, לדבריו אלה, לפיגועים שביצעו החוליות של עיס, מנצור שרים ואחרים שצין, ולא ראה עצמו כמפקם. הנאש אמר על יחסיו עם עיס: "אני יש לי שליטה כבוד על נאצ", לא שליטה בפועל" (תמליל שיחה ת/ 89יא עמ' 17). הנאש הסביר בחקירה, בהתייחסו להחוליות השיטה שביצעו פיגועים נגד ישראל (תמליל שיחה ת/89יא עמ' 4).

"החוליות האלה מצאה לעצמה יותר מכתובה אחת. מה זאת אומרת כתובות שהיא פונה אליו ומקשת מימון. לתאם אותו את העבודה שלו, אני אחד מכתבות האלה, אני כתובות מכמה כתובות. ראש מנגנוני הביטחון הם גם כתובות."

מכאן נובע כי לדברי הנאש לפחות חלק מהחוליות תיאמו עמו את הפיגועים, וראו בו כתובות לימיונם, כפי שאכן עולה מראיות רבות שהובאו בפנינו. הנאש אמר בעניין זה כי הקשר שלו עם החוליות לא היה ישיר, משום שהוא לא רצה להיכנס לתחום הצבאי, ולא רצה לעסוק "בחרס" (תמליל שיחה ת/89יא עמ' 6). אכן, בעיקרו של דבר, הקשר של הנאש עם החוליות הפיגוע התקיים באמצעות איש קשר שהיו מקורבים אל הנאש, ובעיקר אחמד ברגותי. כפי שאמר הנאש על אחמד ברגותי: "הוא יוצר קשר עם החוליות האלה. באופן ישיר אתם ישרו שירות. يعني בלעדי לא הייתה לי התקשרות ישירה עם שום חוליה" (תמליל שיחה ת/89יא עמ' 8).

הנאש טען אמן כי החוליות השיטה היו מבצעות פיגועים גם אלמלא תמיכו בהן, וגם אלמלא הסיווג הכספי והארגוני שהעניק להן (זכ"ד ת/63 ס' 20-18 שהוגש ואושר על ידי החוקר "נאור" בעמ' 82). טענה זו אינה מפחיתה במאומה מאחריותו של הנאש שביצעו החוליות אלו.

61. בתחילת חקירתו בשב"כ הבהיר הנאש כי היה אחראי למטען כספים ונשך לשם ביצוע פיגועים (זכ"ד ת/14 ס' 4 שהוגש ואושר על ידי החוקר "גביה" בעמ' 93, זכ"ד ת/10 ס' 1, שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90). ואולם בהמשך חקירתו הודה הנאש (זכ"ד ת/29 ס' 1ג-ד שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית" בעמ' 85):

"במסגרת תפקידי כמצויר הפת"ח אני אחראי לכל הנעשה כגון אספקת כספים להחוליות, רכישות נשך וביצוע פיגועים. יש הוליות רבות בשטח, חלקן מאורganות תחת פיקודי באמצעות מס' אנשים כגון אחמד ברגותי, נאצ עיס, ויש בשטח גם הוליות לא מאורגנות מטעם הפת"ח שלא להן ועימן אין לי קשר".

הנאש לא התבחש ליכולת ההשפעה שלו על החוליות הטרור שלחן סייע בכספי ובמטען נשך, ואמר בהתייחסו להוליה שכזו (תמליל בחקירה ת/89ד עמ' 32): "אם אתה קנית לה נשך, אם אתה נותן לה את נשך, אם אתה מממן אותה ואתה מתכוון בשביבה. על זו אתה יכול להשפיע". ואולם הנאש הוסיף: "משפיע, אתה לא יכול לשולט" (שם, עמ' 37).

62. הנאש סיפר בחקירה כי כאשר קיבל החלטה אסטרטגית לבצע פיגועים נגד ישראל על מנת להתנגד לכיבוש, הוא הקים חוליה, וסיפק לה באופן לא ישיר כספים ואמל"ח לצורך ביצוע פיגועים. הוא ציין כי את הפיגועים הובילו בעיקר ابو חמיד, אחמד ברגותי ועיס (זכ"ד ת/35 ס' 1, שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90). מבחןתו, מי שהיה מטפל בפעולות הצבאית באזור רמאללה היו אחמד ברגותי וabbo חמיד, שהפעילו כמה הוליות (זכ"ד ת/27 ס' 2, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית" בעמ' 85).

הנאים הודה כי תמק באחמד ברגותי וסייע לו בכספיים, וכי ידע שהוא אחראי לביצוע פיגועים שונים (תמליל ת/98ח עמי 20-24). כמו כן, הודה הנאים כי היה מעודד את ראייד ברמי לבצע "פעילות כנגד הധבוש", וסייע לו מבחינה כספית, כאשר בקשות הסיוע והעברתו לערפאת שאישר אותם (זכ"ד ת/67 ס' 8, שהוגש ואושר על ידי החוקר "אמיל" בעמ' 54). בחקירתו במשטרה, לעומת זאת, הבהיר הנאים כל קשר עם ראייד ברמי (ת/104 עמי 8), ובתחילת חקירותו בשבי'כ טען כי העברתו כספים ללא שידע לאיזו מטרה נועדו (זכ"ד ת/18 ס' 5, שהוגש ואושר על ידי החוקר "נדב" בעמ' 78).

63. קשריו של הנאים עם פעילי הטרור של הפת"ח, והסייע השוטף שהגיש להם, עלולים בבירורו מן המסמכים שנטפסו על ידי צה"ל במבצע "חומרת מגן" במשרדי הארגונים, כולל משרדו של הנאים (קלסר ת/5).

התביעה הגישה חוות דעת של מומחה מז"פ המוכיחה כי הנאים חתום על חלק מהמסמכים, ולגבי חלקם الآخر ניתן להסיק מסקנות מתחייבות מעצם העובדה שהם נשלחו אל הנאים, או נמצאו במשרדו. רס"ן ל', סגן מפקד היחידה העוסקת באיסוף מסמכים שלל, העיד על תפיסת המסמכים, סימונים ומינונים (בעמ' 48-46). המסמכים שנטפסו הועברו לחוקר השב"כ "עוגן" (ראה עדותו בעמ' 48), אשר זיהה בעדותו את המסמכים שצורפו לצד"ים מחקירתו של הנאים (עמ' 50-48). הנאים אמר בשיחתו עם אחמד ברגותי, שהוקלטה ללא ידיעתם של שניים, כי מדובר במסמכים שנטפסו במשרדו, והשניים היו מוטדים מאוד מכך שתפסו את "כל הארכיוון" של הנאים; הנאים אמר "כל הארכיוון המשרד, כאן" (ת/127ג עמי 61-62).

חוויות דעת מז"פ לגבי כתוב ידו של הנאים (ת/5), ניתנה על ידי יair בן שמש, והיא התבוססה על שלושה כתבי יד של הנאים, שלגביהם הוא אישר בחקירותו כי הם נכתבו בכתב ידו (שלושת המסמכים בת/5 הם 12, 35, ו- 94-96 ו- 35, והנאים מתייחס אליהם בצד"ים ת/28, ת/28ב, ת/47, ת/85 ות/85א, שהוגש ואושר על ידי חוקרו השב"כ "וואדי" בעמ' 96 ואופיר" בעמ' 87). חוקר מז"פ חילק את המסמכים ארבעה קטגוריות: אלה שנכתבו על ידי הנאים ללא ספק של ממש; אלה שקייםת אפשרות סבירה שנכתבו על ידו; אלה שסביר מאוד שנכתבו על ידו; ואלה שהנאים זיההו בחקירותו כי הם נכתבו על ידו. בחקירה במשטרה הבהיר הנאים לגבי כל מסמך שהוזג לו כי כתוב ידו מופיע עליו (ת/108-109).

64. מסמך ת/5 (5-3) הוא דו"ח שנשלח לנאים ביום 8.5.01, וסוקר את פעילות גドוי חלי, אלאקצא באזר גינון. בדו"ח מופיעים מספר החברים והמבוקשים בקרבת גדו"י חלי אלאקצא, חלקותם של הגודדים, פירוט פעילותם ותוצאות הפיגועים שביצעו. בין הפעולות שביצעו הגודדים לפי מסמך זה מנוים פיגועי ירי בכבישי יהוד ושומרון, הריגתם ופצעתם של מתנחלים, ופיגוע בתוך שטח ישראל (אום אלפאחים), שבו נהרג קצין ישראלי ונפצעה אזרחית. בנוסף כולל המכתב בקשה לסייע לנודדים מבחינה כספית.

(2) מעורבותו האישית של הנאים בפיגועי הטרור שביצעו חוליות שתחת פיקודו

65. מיד עם מעצרו טען הנאים כי הוא "איש פוליטי", אשר אינו מעורב בפעולות צבאיות ובביצוע, תכנון, מימון או הנהלה של פיגועים נגד כוחות הביטחון או נגד ישראלים (זכ"דים ת/6 ס' 3 ות/9 ס' 2 שהוגש ואושר ע"י החוקר "רוברט" בעמ' 62, זכ"ד ת/14 ס' 4 שהוגש ואושר על ידי החוקר "גבי" בעמ' 93). ואולם, בהמשך חקירתו בשב"כ הודה הנאים במעורבות עמוקה בפעולות "הצבאית", שהיא שפה נקיה לביצוע פיגועי רצח כנגד אזרחים ישראלים. במקרים מסוימים, כך מסתבר מדברי הנאים, הוא אף הורה על ביצוע פיגועים באופן ספציפי, או נתן את אישורו

המוקדם לביצועם.

הנאים טען בחקירהתו כי הוא עצמו מעולם לא תכנן פיגוע לפרטיו, וכי החוליות היו מעורבות את אחמד ברגותי, ולא אותו, בביצוע הפיגועים שלא תמיד היו על דעתו (זכ"ד ס' 72-3, שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90). כך למשל הדגיש הנאים כי הוא דחה את כל ניסיונותיו של אחמד ברגותי להביא אליו אנשים שיבצעו פיגועי התאבדות (זכ"ד ת/53 ס' 11-13, שהוגש ואושר על ידי החוקר "מווץ" בעמ' 58). עם זאת, הנאים הודה כי הוא "נושא באחריות קולקטיבית על הפעולות של אנשי הפת"ח הצבאים" (זכ"ד ת/21 ס' 14, שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 63). הנאים אמר בחקירהתו: "אני לא הוציאתי פקודות לשום חוליה שוואלה באננו ואמרנו ואלה אנו רוצים את הפיגוע פלוני במקום מסוים כזה, את זה אנחנו משאירים בשבייה ובשביל האוירה שלה, ולרצון האיש שלה..." (תמליל שיחה ת/98יא עמ' 9).

לדברי הנאים, לאחר הריגתו של ראייד כרמי בחודש ינואר 2001, עברו הפיגועים לתוך שטח ישראל. הוא ניסה להפעיל את השפעתו על החוליות שסרו למתן את הפיגועים בתוכן ישראל, אך לא תמיד הצליח בכך (זכ"ד ת/70 ס' 17, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סטיב" בעמ' 53). כך למשל אירע בעניינו של מנצור שרים, שהיה אחראי לפיגוע התאבדות בחרדהenkmaה על הריגתו של כרמי.

הנאים שוחח על כך לאחר הפיגוע עם עויס ומנצור ודיווח על כך לרפאת (זכ"ד ת/45 ס' 11-6, שהוגש ואושר על ידי החוקר "וואדי" בעמ' 96). יצוין כי מנצח שרים היה מחליפו של ראייד כרמי, ומינוי זה אושר על ידי הנאים (ראה דברי אחמד ברגותי בהודעתו ת/165יג עמ' 5).

הנאים אמר בחקירהתו כי בדרך כלל היה שומע על הפיגועים לאחר ביצועם מעויס או מאחמד ברגותי, וכי לא היה יורד לפרטים כיצד בוצע הפיגוע ועל ידי איזו חוליה; הוא פירט בחקירהתו את הפיגועים שלגביהם קיבל דיווח לאחר ביצועם (זכ"ד ת/70 ס' 9, 12, 17, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סטיב" בעמ' 53, וזכ"ד ת/39 ס' 8 שהוגש ואושר על ידי החוקר "וואדי" בעמ' 96). הנאים הדגיש אמנס לכל אורך חקירתו כי פרט למקורה אחד הוא לא היה מעורב בעצמו בネットית האחריות הפומבית על הפיגועים שביצעו גודז' חללי אלאקטא. מי שהיה מוציא את גילוי הדעת לאחר הפיגוע היה עויס בתיאום עם אחמד ברגותי. ואולם לא זו בלבד שאחמד ברגותי פעל כזרועו הארכה של הנאים, אלא שהנאים עצמו הושיכ על הדברים דלעיל ואמר: "אני נותן **כיסוי לעניין הזה. פוליטי תקשורת... אני מדבר על העניין הזה... אני קורא למאבק, אני מעיריך את הפיגועים האלה במאבק וכו'...**" (תמליל שיחה ת/98יא עמ' 46-40). במילים אחרים: הנאים היה נוטל אחריות על הפיגועים באמצעות תקשורת, בכוונה עקיפה וכולנית מבליל להתייחס לפיגוע ספציפי, ואילו פקודיו היו נוטלים את האחריות הספציפית לכל פיגוע ופיגוע.

מה שברור מדברי הנאים הוא שמקדי חוליות הטרור ראו בו את מנהיגם, וכי הוא תמן בהם וסייע להם באספקת אמל"ח לאורך כל פעילותם, בידועו שהם מבצעים פיגועי רצח כנגד מטרות צבאיות ומטרות אזרחיות בשטחי יהודה ושומרון ובתוך ישראל, כולל פיגועי התאבדות - שלטunedת הנאים היו למורת רוחו. העובדה שפעילי הטרור חבו חותם דיווח לנאים, מוכיחה שהם הבינו כי הם כפופים לנאים וכי הם סרו למראתו. כאשר המשיך הנאים לתמוך בפעילים אלו ולסייע להם לאחר שודיעו לו על פיגועים - גם כשהיו אלה פיגועי התאבדות בתוך ישראל - הביע הנאים בכך את תמיכתו בהמשך פעילותם, כולל פעילות שהוא כביכול לא תמן בה.

הנאים עצמו סייר בחקירהתו כי יאשר לרפאת נזף בו על הפיגועים שבוצעו בתוך ישראל (זכ"ד ת/141 ס' 10, שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 58); מכאן נבע שוגם לרפאת ראה בנאים אחראי לכל הפיגועים שבוצעו על ידי חוליות התנזים וגודז' חללי אלאקטא שתחת פיקודו של הנאים.

הנאים נתנו אישור, ولو בדיעבד, לפיגועים שביצעו החוליות שסרו למורותו: בחלקים תמך במפורש, ובחלקים الآخر תמך בהתנהגות או בהסכמה שבשתיקה. הוא הפעיל את החוליות שתחת פיקודו ב策ורה עקיפה, באמצעות הכספיים והמקורבים לו, כגון אחמד ברוגוטי, ابو חמיד, ابو סטחא ועויס, תוך שמירה על ריחוק מן המפצעים עצם, והימנעות מכוונות מילארב עצמו באופן אישי בתכנון הפיגועים וביצועם. גם נטיית האחריות על הפיגועים נעשתה על ידי הנאים ב策ורה "נקיה" ועקביה - לא באמצעות גילוי דעת של גדודי חיל.AL אלא אקדמי, אלא ב策ורה פוליטית, כביכול, ומרומזות בתקשורות.

66. מן האמור לעיל עולה כי הנאים הודה בחקרתו בדברים אשר עולים בבירור גם מעודותיהם של פעילי הטרור, דהיינו, כי מבחינה פיקודית הוא היה אחראי על פעילות התנאים וגדודי חיל.AL אלא אקדמי בגדה המערבית, שראו בנאים את מנהיגם; סייע לפעילי הטרור במתן כספים ואמל"ח לצורך ביצוע הפיגועים; הנהיג באופן אישי חלק מחוליות הטרור, באמצעות מקורביו; עודד את חוליות הטרור לבצע פיגועים נגד ישראל; קיבל דיווחים מן החוליות לאחר ביצוע הפיגועים - וכל זאת בידוע כי חוליות אלו מבצעות פיגועי רצח והתאבדות גם בתוך ישראל, וגם נגד אזרחים.

זאת ועוד: הנאים אף הודה בחקרתו במעורבות אישית הנוגעת לפיגועי רצח ספציפיים של החוליות שבנהוגתו, כדלקמן:

(א) הפיגוע בתחנת הדלק בגבעת זאב

לאחר הריגתו של ראייד כרמי ביום 14.1.02, קרא הנאים בטליזיה של ابو דabi לגדודי חיל.AL אלא אקדמי לבצע פיגועי נקמה נגד ישראל (ת/3 מיום 14.1.02). ואולם הנאים לא הסתפק בקריאת פומבית זו. הוא הורה לאחמד ברוגוטי להוציא לפועל פיגוע נקמה על מותו של כרמי. ואכן, ביום 15.1.02 בערב נתן אחמד ברוגוטי נשק לאבו סטחא על מנת לבצע את הפיגוע כאמור. בערב יום זה ירו חכרי החוליה של ابو סטחא לעבר מכוניתה של יואלה חן זיל ליד גבעת זאב, רצחו אותה ופצעו את הנושא שחייתה עמה (על פיגוע זה ראה פרק (7) להלן).

הנאים הודה בחקרתו כי לאחר מותו של כרמי הוא אמר לאחמד ברוגוטי כי הוא מעוניין בפיגוע נקס, ואחמד וחבריו ביצעו את הפיגוע בגבעת זאב, ודיווחו לו לאחר מכן כי הייתה הרוגה אחת בפיגוע (תמליל ת/98/א, עמ' 44-45). הוא אף הודה כי פיגוע זה בוצע על פי הוראותו, ונטל אחריות ביצועו (זכ"ד ת/23 ס' 8-10, שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90; זכ"ד ת/24 ס' 5 והמובה לזכ"ד ת/38 שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמי" בעמ' 85; זכ"ד ת/26 ס' 3-6, שהוגש ואושר על ידי החוקר "נדב" בעמ' 79). הנאים אמר: "אני דיברתי בסותת האברים, שצרכיך לנוקם ולהшиб על המעשה הזה...", אם כי לטענותו לא היה מדובר ב"פוקודה" שהוא נתן לאחמד ברוגוטי. באחד מחקרותיו הודה הנאים: "אמרנו לאחמד שיעני יבצע פיגוע" (תמליל שיחת ת/98 עמ' 19, וכן עמ' 20-45).

הנאים הסביר כי חיסולו של כרמי הביא לאובדן השליטה בפתח'ח, ולכן "קרא לתשובה על חיסול של ראייד כרמי בכל אמצעי התקשות... ובאמת החלו התוצאות. ובפעם הראשונה פת'ח חוצה את הקו האדום ביצוע פיגועים בתוך ישראל" (תמליל חקירה ת/98 עמ' 31-30, ו- ת/98/א עמ' 9).

10, 12-15, 44). הוא ציין בחקירהו כי ההוראה שניתן לבצע פיגוע נקמה בעקבות הrigato של כרמי נבעה מכך שהוא חש אחריות למותו של כרמי בעיצומה של הפסקת אש, שבה קרא האשם לכל הפלגים להפסיק את הפיגועים על סמך התcheinות של ראש השב"כ שלא לבצע פעולות חיסול כנגד אנשי הפת"ח; היתה זו הפעם היחידה בה הימרה את פיו של ערפאת, אשר דרש באותה עת שלא לבצע פיגועים (זכ"ד ת/31 ס' 12, שהוגש ואושר על ידי החקור "מופז" בעמ' 58, תמליל שיחה ת/98י עמ' 29-31, תמליל שיחה ת/98יא עמ' 13-11). הודהה זו של הנאשם תואמת את הדברים שאמר בחקירהו אחמד ברוגטי (ראה סעיף 30 לעיל), וכן הדברים שאמרו ابو סטחה (הודעה ת/156ב עמ' 5) ומוספר (סעיף 53 לעיל).

(בב) רצח הנזיר היווני במעלה אדומים

הנאשם אישר כי כאשר הציע לו רדיאידה לבצע פיגוע התאבדות, הוא הפנה אותו אל מוהנד על מנת שיוכוונו אותו לביצוע פיגועים מושג שחוליות הפת"ח מבצעות; בעקבות כך בוצע הפיגוע במעלה אדומים בו נרצח נזיר יווני, מתוך מחשבה כי מדובר ביהודי (ראה דברי רדיאידה בסעיפים 42-43 להלן, ופרק ה(3) להלן הדן בפיגוע זה).

(גג) הפיגוע במסעדה "סיג פוד מרקט" בתל-אביב

הנאשם קשר עצמו בחקירהו בדומה ברורה לפיגוע במסעדה "סיג פוד מרקט" בתל-אביב, שבו נרצחו שלושה אנשים (על פיגוע זה ראה פרק ה(2) להלן). אמנם בתחילת החקירה שבב' טען הנאשם כי אין לו קשר לפיגוע זה, שעוסק עומד אחריו, וכי ערפאת כעס מאוד על ביצוע פיגוע זה (זכ"ד ת/25 ס' 12-13, שהוגש ואושר על ידי החקור "מופז" בעמ' 58). ואולם, בהמשך החקירה הודה הנאשם כי ידע מפי מקרבו אחמד ברוגטי, שהוא אחד ממתכנני הפיגוע, על הכוונה לבצע את הפיגוע, וזאת בשבוע לפני ביצועו; אחמד הודיע לנאשם כי אברחים חסונה - המפצע - מוכן לביצוע הפיגוע. הנאשם הדגיש כי הוא לא ליווה את ביצוע הפיגוע, ואף הינה את אחמד ברוגטי שהפיגוע יבוצע ביהודה ושומרון, בהתקנות או במחסום צבאי, ולא בתוכה ישראל (זכ"ד זים ת/44 סעיפים 7-3 ו-ת/53 ס' 3, שהוגש ואושר על ידי החקור "מופז" בעמ' 58; זכ"ד ת/50 ס' 1, שהוגש ואושר על ידי החקור "ואדי" בעמ' 96; זכ"ד ת/52 שהוגש ואושר על ידי החקור "סמית" בעמ' 85).

דבריו אלו של הנאשם תואמים את גרסתו בחקירה של אחמד ברוגטי, פרט לכך שהאחרון אמר בחקירהו כי דיווח לנאשם לא רק זמן מה לפני הפיגוע, אלא גם ממש בשעה שבה יצא המפצע לדרך, וכי הנאשם היה מעורב בניסוח הכרז הנוטל אחריות לאחר ביצוע הפיגוע (ראה ס' 29 לעיל). הנאשם, לעומת זאת, אמר בחקירהו כי לא היה מעורב בניסוח הכרז שקיבל אחריות על הפיגוע הנייל, אם כי הודה שניתן אישור לפרסום הכרז הנוטל אחריות על פיגוע אחר שהתבצע בקשר עיטה (פיגוע מס' 18 בנספח לכתב האישום) (זכ"ד ת/52 הניל וזכ"ד ת/58 ס' 3, שהוגש ואושר על ידי החקור "מופז" בעמ' 58).

סבירומו של דבר: הנאשם הודה, כפי שארף עולה מדברי אחמד ברוגטי, כי הוא אישר מראש את ביצוע הפיגוע הנייל, אם כי ההוראה הייתה להרוג אנשים אחרים במקום אחר.

(דד) ניסיון לפיגוע ליד קניון מלחה בירושלים

הנאשם סיפר בחקירהו כי העניק סיוע, באמצעות אחמד ברוגטי, לפעילים שביצעו פיגועים באזור חברון. באחד הימים דיווח לו אחמד ברוגטי כי אחד מפעילים אלה (ג'יראד ג'יעארה) מתכנן פיגוע התאבדות בירושלים. הנאשם אמר כי נתן הirection באמצעות אחמד ברוגטי שהפיגוע יבוצע בשטחים הכבושים ולא בתוכה ישראל (על פיגוע זה ראה פרק ה(20) להלן). לאחרת דוחה לו כי פיגוע

ההתאבדות ליד קניון מלחה בירושלים נכשל (זכ"ד ת/36, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית'" בעמ' 85). גם כאן אישר הנאש לבעצם פיגועו כנגד ישראל, אם כי במקומות אחרים.

(3) אספקת כספים ואמל"ח לשם ביצוע פיגועי טרור

67. בתחילת חקירותו שבב"כ טען הנאש כי אינו עוסק בטרור, וכי מעולם לא מסר לאף אדם נשק ולא ירה בנשק (זכ"ד ת/10 ס' 1, שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90). ואולם בהמשך חקירותו הודה הנאש כי היה אחראי על מתן כספים ואמצעי לחימה לחוליות השטח של התנאים וגודו חללי אלקטא, וכי ידע כי אלה משמשים לביצוע פיגועים כנגד ישראל.

כפי שאמר הנאש: "במסגרת **תפקידי** **מצחיר** הפת"ח אני אחראי לכל הנעשה **בגון אספקת כספים לחוליות, רכישות נשק וbijouterie פיגועים**" (ראא החלטות מזכ"ד ת/29 בס' 61 לעיל, וכן ראה זכ"ד ת/59 ס' 7, שהוגש ואושר על ידי החוקר "וadi" בעמ' 96).

הנאש הסביר כי היה מעביר את בקשות הפעילים לרשות אמל"ח ליاسر ערפאת תחת הכותרת "סיעון אישי", או "סיעון כלכלי" (זכ"ד ים ת/22 ס' 6, ו-ת/25 ס' 14 שהוגש ואושרו על ידי החוקר "מווץ" בעמ' 58). הנאש אף הודה כי בכך שרכש נשק לחוליות, הוא השיג השפעה על פעילותו (ס' 61 לעיל). עוד הודה הנאש כי סייע מבחינה כספית לאחמד ברוגטי ולראיד כרמי, ותמך בהם לצורך ביצוע פיגועים (ראא ס' 62 לעיל).

מסמך ת/5 (70-73) שנתפס במבצע "חומרת מגן", הוא מכתב של ראייד כרמי אל הנאש מיום 20.1.02, בו מבקש כרמי סיעוע לרשותה של פיעלים, ובמהם כולל שהיו מעורבים בפיגועי טרור על פי הראיות שהובאו בתיק זה; הנאש הפנה את הבקשה ליاسر ערפאת בכתב ידו (לפי חוות דעת מז"פ ת/5). מכתב נוסף שנתפס הוא ת/5 (140), שבו פנה מבקש בשם סאמח אבו חניש לנאש בקשה להחזיר לו נשק שהוחדרם; כתב ידו של הנאש נמצא על המכתב (חוות דעת מז"פ ת/5). במסמך ת/5 (103) פנתה אל הנאש קבוצת פעילים בבקשת כלי נשק, וצינו כי הם ביצעו התקפות רבות כנגד הצבא וمتנחים, והפכו למובוקים; גם על מכתב זה מצוי כתב ידו של הנאש (לפי חוות דעת מז"פ ת/5).

68. הנאש הסביר בחקירותו כי הן החוליות, והן בודדים מן החוליות, היו פונים אליו לקבלת כספים לשם מימון רכישת נשק ולמטרות אחרות, והוא היה מעביר בקשות אלו ליاسر ערפאת (זכ"ד ת/19 ס' 14, זכ"ד ת/22 ס' 6 וזכ"ד ת/25 ס' 14, 19, שהוגש ואושרו על ידי החוקר "מווץ" בעמ' 58; זכ"ד ת/70 ס' 10, שהוגש ואושרו על ידי החוקר "סטיב" בעמ' 53; תמליל חקירותו של הנאש: ת/98ד בעמ' 13-16, ת/98א, 20-21, ת/98יא עמ' 7, 17-18, 30, ות/98י עמ' 13-14). לדבריו הוא לא היה מציין בפנויו לערפאת כי הכספי מיועד לרכישת נשק (זכ"ד ת/30 ס' 6, שהוגש ואושר על ידי החוקר "אמיל" בעמ' 54). במסגרת פעילות זו נרכשו כ- 15 כלי נשק ותחמושת בהם בוצעו פיגועים (זכ"ד ת/29 ס' ה, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית" בעמ' 85, זכ"ד ת/60 ס' 5, שהוגש ואושר על ידי החוקר "אמיל" בעמ' 54).

הנאש הדגיש כי הפעילות הצבאית לא הייתה יכולה להתקיים ללא מימון של ערפאת (ת/60 הניל ס' 7). הוא אמר בעניין זה: "יש מישחו שבאו ואומר לי אני רוצה אלף שקל, אולי הוא מקבל אלף שקל, אני לא שואל אותו, אולי אחורי שבוע הוא יילך לירוט, לא אכפת לי" (ת/98יא עמ' 30). הנאש לא יכול היה לזכור בחקירותו את פרטי הסיעוע הכספי שהגיע לפיעלי השטח של הפת"ח, והסביר כי מאות פעילים היו פונים אליו בבקשת סיעוע כספי לשם מימון הפעילות הצבאית (זכ"ד ת/49 ס' 10, שהוגש ואושר על ידי החוקר "אמיל" בעמ' 54).

69. במסגרת רכישות הנשק עבור פיעלי הטרור, הכספי הנאש למן רכישת מרגמה בסך של 1,500 דינר, והנאש פירט בחקירותו את הפעולות המבצעיות שההפעלה (זכ"ד ת/29 ס' ו זכ"ד ת/38 ס' 2, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית" בעמ' 85; זכ"ד ת/42 ס' 13-15, שהוגש ואושר על ידי החוקר "וadi", בעמ' 96; תמליל חקירותו של הנאש ת/98יא עמ' 8-7). הנאש ציין

בחקירתו כי הוא עצמו התנגד לירוי ממרגמה לעבר ישראל, משום שהוכח שהירוי איננו גורם נזק לישראלים, אך עולל לגרום נזק רב לפולשטיינאים (זכ"ד ת/38 הניל). גרסתו של הנאשם בעניין זה תואמת את גרסתו של ابو-חמיד, אשר הסביר כי הירוי במרגמה בוצע לעבר היישוב פסגות, וכי הנאשם ביקש שלא לדבר על כך עם איש (ראה סעיף 25 לעיל).

(4) סיווע למבקשים ולמשפחות העצורים והחללים

70. הנאשם מימן בפועלתו לא רק את פעili הטרור, אלא גם את בני משפחותיהם. הוא הודה בחקירה כי העביר לרערת בקשנות לסייע למשפחות המתאבדים, ואף הצדיק זאת בכך שאין הבדל בין מתאבד לבן אדם שנחרג; כולם בעיניו "שחידים", קרי: מי שמת מות קדושים (זכ"ד ת/10 שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ" 90; זכ"ד ת/54 ס' 5, שהוגש ואושר על ידי החוקר "וואדי" בעמ" 96; שהחתה הנאש עם המודובב "פלוני 3" ת/124 ג בעמ" 7, 22-23). כמו כן דאג הנאשם למימון משפחות העצורים והմבקשים מקרוב פעili הפת"ח (שהחתה הנאש עם "פלוני 3" ת/124 ג בעמ" 22-23).

בנושא זה נתפסו כמה וכמה מסמכים במבצע "חומות מגן", אשר מהווים בקשנות סיווע שהפנו המבקשים לנאים לצורך רכישת אמל"ח, ועל מנת להסיר מעיליהם את על הפרנסה (ראה: ת/5 (2-12) שהנאש אישר בעת חקירתו אשר תועדה בזכ"ד ת/47 שהוגש ואושר על ידי החוקר "וואדי" בעמ" 96; ת/5 (64-65), ת/5 (105), ת/5 (117), ת/5 (118)). כמו כן דאג הנאשם להסדיר מינויים או מקומות עבודה למבקשים (ראה למשל המכתבם ת/5 (78-79), שלפי חווות דעת מז"פ ת/5 סביר מאוד להניח כי נכתבו על ידי הנאשם).

מסמך נוסף הוא ת/5 (133), הכולל פניה לנאים לסייע לאנשים בתנועת הפת"ח שביצעו פיגועים וнациרו על ידי ישראל, ולמבקשים אחרים; הנאשם העיר על מסמך זה: "יש עדיפות להכלתם **בסיוע**", ולפי חווות דעת מז"פ ת/5 הערכה זו נכתב, במידה שאינה מותירה ספק של ממש, בידי הנאשם.

עימאד אלשקר הוא פעיל תנאים שרצה ישראלי בסלפית, ואשר הפק להיות מבקש פנה לנאים בבקשת קבלת עזרה, ואף סיפר לו על מעשה הרצח שביצע. הוא הסביר בעדותו כי פנה אל הנאשם, משום שהוא ידוע שהנאש מסייע במרקם שכאלו, אך תיאר את הנאשם **"כאיש פוליטי שלא משתתף בדברים צבאיים"** (עמ" 182-184).

(5) גiros פעילים לאירוגני הטרור והדרכתם

71. הנאשם אישר בחקירה שבב"כ את הדברים שמסר במשטרת ابو חמיד, לפיהם העניק הנאשם סיווע כספי לשם הקמת מנהה אימוניים צבאי לפעילי התנאים, על מנת להכשירם ללחימת גירה ו שימוש בשנק (הודעת ابو חמיד ת/149 ג בעמ" 2-1). הנאשם אף אישר כי ראיין בעצמו את הצעירים המתאמנים במשרדיו (זכ"ד ת/28 סעיפים 10-11, שהוגש ואושר על ידי החוקר "וואדי" בעמ" 96, זכ"ד ת/34 ס' 3, שהוגש ואושר על ידי החוקר "איתן" בעמ" 52, ותמליל חקירת הנאשם ת/98יא עמ" 9). בחקירה במשטרת הכחיש הנאשם כל קשר לאיומנים או הדרכה של פעili השיטה (ת/106 עמ" 3).

абו חמיד סיפר בהודעתו הניל (עמ" 7-6) כיצד מינהו הנאש את מוהנד כמפקד חוליה לאחר מותו של המפקד הקודם. הנאשם גם אישר בחקירה את הדברים שאמר במשטרת רדיאדה, בוגוע לתהיליך גויסו באמצעותו הנאש (ראה ס' 43 לעיל). מדברי הנאשם ורדיאדה עולה כי הנאשם שמע מרדיאדה על כוונתו לבצע פיגוע ירי, והפנה אותו למטרה זו אל מוהנד, שהוא מפקד שטח בכיר שביצע פיגועים כגד מטרות ישראליות. כתוצאה מהפניה זו בוצע הפיגוע שבו נרצח הנזיר היוני.

(6) קריואוטיו הפומביות של הנאשס לבצע פיגועים נגד ישראל

72. כפי שכבר בואר לעיל, לא הסתיר הנאשס בחקירהו את תמייתו בביצוע פיגועים נגד מטרות צבאיות ואזרחיות בגדה המערבית, קרי: חיילים ומונחים (ראה ס' 13-16 לעיל). הנאשס גם הסביר כי מידי פעם היה מורה לחוליות שסרו למורתו להפסיק את הפיגועים, ולאחר מכן היה מודיע על חידושים, וזאת באמצעות הופעות פומביות בטלוויזיה (ראה ס' 16 לעיל). הנאשס היה ער להשפעה שיש לדבריו על מבצעי הפיגועים, ואמר: "אני משפיע כי אני מדבר באמצעות הפת"ח" (תמליל חקירה ת/98ד עמי 33, וכן ראה עמי 37-39). הנאשס אף לא חכחיש כי אנשי החוליות היו פונים אליו ל渴בלת סיוע, משום שהיה מופיע כדבר הפת"ח בתקשורת, ונקט עמדת הקוראת למאבק מזוין (תמליל חקירה ת/98ה עמי 61). הוא הודה כי עודד בהופעותיו הפומביות את הפעילים לבצע פיגועים בתחום השטחים נגד הצבא (תמליל חקירה ת/98י עמי 25, וכן ס' 29 עב, שהוגש ואושר על ידי החקור "סמיית" בעמ' 85).

73. קריואוטיו הפומביות של הנאשס לביצוע פיגועים נגד ישראל תועד בידי אמר'ן, והוגש בקלסר ת/3 (כולל הקלות המקוריות ת/3-א-ב) על ידי ראש חטיבת המחקר אמר'ן, תא"ל י. קופרנורס (עמ' 38). בעניין זה יש להעתים ממשמיכים הכלולים בקלסר ת/3, אשר אינם תיעוד של דברים שאמר הנאשס עצמו ברדיו או בטלוויזיה, ושאף הוקלטו. כתבה עיתונאית או ידיעה אחרת המיחסת לנאשס אמרית דברים כאלה או אחרים אינה קבילה לפי דיני הראיות, בהיותה עדות שמיעה. באופן כללי ניתן לומר כי מעין בדברים שאמר הנאשס לכלי התקשורת השונים, עולה בבירור כי הוא מדבר בשם גודוי חלי אלאקטא והתנים, ועומד בראשם. הנאשס קורא לגופים אלה - לעתים בצהרה ברורה ולעתים בצהורה משתמעת - להמשיך ולבצע פיגועים נגד ישראל. לאחר כל פעולה של ישראל, הוא הודיע בשם הפת"ח וגודוי חלי אלאקטא כי הקמה לא תארח לבוא וראה למשל ראיונות בטלוויזיה של ابو דאבי בימים 14.1.02 ו- 15.8.01]. למרות טענותו של הנאשס כי התנגד לפיגועים בתחום ישראל, הוא נשמע בראיונות השונאים תומך בפיגועים שבוצעו בתחום ישראל, ואף משבח את מבצעיהם (ראה הבדיקה הפיגוע בנתניה בראיון לטלוויזיה של אלג'יריה ביום 18.5.01, הבדיקה הפיגוע בירושלים ביום 9.8.01, ופיגוע נוסף בירושלים אותו הדק הנאשס בטלוויזיה "ווטר" ביום 31.10.02).

74. במהלך הלוייתו של עמאד אלענאי ביום 2.10.00, אמר הנאשס בטלוויזית "ווטר" רמאלה: "חלפו הימים בהם רק אנו מקרים קורבנות. עליינו לנוקום. יש להרוג ישראלים. יש להרוג ישראלים. כן. יש לנו כדורים. יש לנו רובים והם יונפו לעבר הכיבוש".

בראיון טלפוני לעיתון "אלשיך אלאוסט" ביום 1.3.01 נשאל הנאשס האם התרגדות של הפלסטינים עלולה להתפתח מאבנים לכלי נשק, והשיב: "המאבק המזוין הוא חלק מהאינטיפאדה כתע ואין מסתמכים רק על אבנים. מאז חלה האינטיפאדה הצלחנו להרוג מותכים 66 ופצענו 416 וזהו תוצאה טובה".

ביום 29.10.01 התראיין הנאשס לטלוויזיות "ווטר" רמאלה, ונשאל מהי תגובתו לשני פיגועים שהתרחשו באותו יום בחדירה ובבאה אל עבריה, והשיב: "זכותו של העם הפלסטיני, ולמעשה חובה על לוחמיו, להגביל על התקופנות נקמה על מעשי הטבח שהתרחשו בבית רימה, בית לחם וטול כרם. לפיכך מה שארע היום הינו תגובה טבעית של הלוחמים הפלסטינים למעשי הטבח הישראלים".

ביום 4.3.02 התראיין הנאשס לעיתון "אלזמאן" היוצא בלונדון, ולדברי הכתב נצ'אל אללייט אמר

הנאים כי שני פיגועי ההתאבדות (בבית ישראל וליד עפרה) הינם "מסר המופנה לישראלים כדי שיחדרו מתמיוכתם בשרון".

לאחר מותו של ראייד כרמי ביום 14.1.02 קרא הנאים לגדי חלי אלאקטא לבצע פיגוע נקמה נגד ישראל, וזאת בטלויוזה של ابو דabi (ת/ 3 - מיום 14.1.02). כך הודה הנאים בחקירתו (תמליל שיחה ת/98 עמי 78).

ביום 19.5.01 שודרה בטלויוזה של "ווטן" רמאלה תהליכי שבראשה עמדו הנאים ובכיר בחמאס. במהלך התהליכי דיבר הנאים ברמקול אל ההמון, והילל את הרוגי האינטפיאדה, וביניהם מבצע הפיגוע בנתניה. כמו כן הבטיח הנאים להמשיך ולפוגע במתנחים, ובירך את הפוגעים במתנחים.

ה. הקשר של הנאש לפיגועים נשוא כתוב האישום

75. בכתב האישום מיווחסת לנאש מעורבות ב- 37 פיגועים שפורטו בנספח לכתב האישום, ואשר בוצעו על ידי מפקדי השטח ופעילי הטורו שהיו כפופים לנאש. בסיכוןיה התייחסה אך ורק ל- 21 פיגועים מתוך הנספח שצורף לכתב האישום, ולפיכך גם הכרעת הדין תתייחס אך ורק לאלה 21 פיגועים, שב.ceנים הובאו וראיות שלטונת התביעה קשורות את הנאש לביצועם. ההתייחסות לפיגועים אלה תכלול את הראיות שהובאו לגבי התרחשות הפיגוע עצמו, מי היו מתקננוו ומבצעיו ומה היה הקשר של הנאש לפיגוע או למתכננים או המבצעים.

(1) רצח טליה ובניינו כהנא ז"ל ליד עפלה

76. ביום 31.12.00 בשעה 06.30, בוצע ירי מן המארב בכביש מס' 60 ליד היישוב עפלה, לעבר מכווןיהם של בני הזוג טליה ובניינו כהנא ז"ל וחמשת ילדיהם. כתוצאה מן הירי התדרדרה המכונית לתעלה בצד הכביש. בפיגוע נרצחו בני הזוג כהנא (תעודות פטירה ת/128א-ב), ונפצעו חמישת ילדיהם (ראיה דוחות פולוה של אלי קוגמן ורפ"ק עפר שלוש ת/128ג-ד', ותע"צ של רפ"ק התצלומים ת/128-ט' שהונגרו ע"י קוגמן ושלוש בעדוותיהם בעמ' 121, 127, ותע"צ של רפ"ק עובדיה ת/128ח'). בבדיקה מז"פ התברר על פי התרמילים של רובה הקלצ'יניקוב שנתפסו בזירה כי הנשך שמשימש בפיגוע זה, שימש גם בפיגוע מס' 6 בנספח לכתב האישום, שבו נרצח אליו כהן ז"ל ליד גבעת זאב (חו"ד המומחה האוורט סילברווטר ת/120-ז').

77. בחקירתו במשטרת הודה ابو חמיד כי הוא היה זה שספק את הנשך והתחמושת למפגע שרצת את בני הזוג כהנא ז"ל, אחמד עינדור (הודעתו של ابو חמיד ת/149(א) עמי 4-6, שנגבתה ע"י רס"ר אברהים אלקורעאן, על פ"ע עדותו בעמ' 194). בהודעתו הנ"ל סייר ابو חמיד כי עינדור ביקש ממנו את הנשך (קלצ'יניקוב) והתחמושת לצורך ביצוע ירי לעבר רכב ישראלי ליד רמאללה, ולמחרת דיווח לו על ביצוע רצח בני הזוג כהנא ז"ל, כפי שהסתבר לו מן הדיווח ברדיו.

בענין זה רשאים אנו להתייחס אך ורק לעדותו של ابو חמיד, ומצביעים אנו להתעלם מן הדברים שאמר לו עינדור לגבי ביצוע הפיגוע, בהיותם עדות שמיעה. לפיכך, אין בפני בית המשפט ראייה קבילה על ביצוע הרצח בנשך שמסר ابو חמיד לעינדור. لكن, גם אין ראייה הקושרת את הנאש לרצח בני הזוג כהנא ז"ל (הנאש סייר בחקירתו כי חכיר את עינדור, שנחרג מפליטת כדור - זכ"ד ת/68 ס' 2). אמנס הובאו ראיות למכביר בדבר אחוריותו הכלולית והעלינונה של הנאש לפיגועים שנעשו על ידי אנשי הפת"ח בגדה המערבית, בהיותו מי שהנaging פעילות זו, קרא לביצועו וסייע להוצאה לפועל באספקת כספים ואמל"ח. ואולם אין ראייה קבילה על כך שהפיגוע הנ"ל אכן בוצע בידי אנשי הפת"ח.

הראייה הקבילה היחידה שיש בענין זה היא שהנאש סייע לאבו חמיד לרכוש נשך ותחמושת לצורך ביצוע פיגועים, כפי שהחodo בחקירותם ابو חמיד והנאש (ראיה פרק ג(2) לעיל), וכי ابو חמיד אכן מסר את הנשך שרכש בסיוו של הנאש לעינדור למטרת ביצוע פיגוע ירי. מעבר לכך אין בפנינו ראיות.

(2) רצח עקיבא פשkos ז"ל באזורי התעשייה בעטרות

78. ביום 25.1.01 בשעה 18:25 בוצע ירי מן המארב לעבר רכבו של אלעוז עקיבא פשkos ז"ל באזורי התעשייה בעטרות. המנוח נסע ברכב G.M.C, ונורה באקדח קליבר 9 מ"מ (ראיה חוות' מז"פ ת/129ג). כתוצאה מן הירי נפטר המנוח (תעודות פטירה ת/129א), והוא נמצא במכוןיו ללא רוח חיים כדקה לאחר הירי (ראיה עדותו של הרמן ספאק בעמ' 150, דוחות של רפ"ק ליאור נדיבי ת/129ב, ועדותו בעמ' 132). האירוע מתואר גם בתמונות שצולמו על ידי אבינוועס אליה, שצורפו

لتעודה ציבור שהגish (ת/129).

79. אחמד ברוגוטי הודה בחקירה כי הוא מטר לאבו סטחה ולאדם אחר רכב לצורך ביצוע פיגוע, ולאחר כמה שעות, השניים דיווחו לו כי ירו על יהודי שנסע ברכבת G.M.C באיזור עטרות, וכי הוא נפגע מהיר (הודעה ת/165א עמ' 3, שהוגשה ע"י רס"ר דוד מזרחי בעמ' 184).

אבו סטחה הודה בחקירה כי ביצע את הפיגוע באיזור התעשייה בעטרות, וירה באקדח אל עבר נהג שנסע ברכבת G.M.C ספארי בצעע אפור (כפי שנראה בתמונות ת/129ד' שצולמו לאחר הפיגוע), ולאחר מכן דיווח על כך לאחמד ברוגוטי, שהוא - כפי שאמר ابو סטחה - "נָהָג וַיַּד יְמִינָיו" של הנאשס (הודעה ת/156ב, שהוגשה ע"י השוטר מרקו דהן בעמ' 198).

80. אין בידי הتبיעה ראייה כלשהי הקשורת את הנאשס בזירה ישירה לפיגוע הניל. עם זאת, הובאו ראיות כליליות למכביר לפיהן היה אחמד ברוגוטי עוזרו הקרוב של הנאשס, ופעל בידיעתו וחתת חסותו בארגון וביצוע פיגועים. הנאשס הודה כי מימן פיגועים שאחמד ברוגוטי היה מעורב בהם ותמך בפועלותיו, וכי אחמד ברוגוטי היה מודוח לו לאחר ביצוע הפיגועים. הנאשס גם הודה כי מבחןתו אחמד ברוגוטי היה האחראי על הפעולות הצבאיות באיזור רמאללה, וכי הוא פעל בתיאום עם הנאשס. הנאשס אף הבהיר בחקירה כי הקשר שלו עם חוליות הטrror נעשה באמצעות אחמד ברוגוטי (ראה פרק ג' לעיל).

גם ابو סטחה היה מקורב לנאשס, ובתקופה מסוימת אף שימש כשומר ראשו. הנאשס אישר בחקירה כי ابو סטחה עבד במשרדו והיה תחת אחוריותו, באמצעות אחמד ברוגוטי, והוא ידע שהשניים מבצעים פיגועים נגד אזרחים באיזור ירושלים (ראה פרק ג' לעיל).

גם הנאשס אמר בחקירה כי הוא רואה עצמו אחראי לפעולותן של החוליות שפعلו עמו אחמד ברוגוטי וabbo סטחה - לחבדיל מחוליות אחרות - מושם שניים אלו היו קרובים אליו, והוא מימן את פעילותם (ראה סעיף 60 לעיל). הנאשס אף הכיר בכך שבאמצעות הסיווע והענק שנותן לחוליות אלו הוא רכש השפעה על פעילותן (ראה סעיף 61 לעיל).

כל אלה באים בנוסף לאחריות העל של הנאשס כמפקד ומנהיג של כל פעילי הטrror של הפת"ח בגדה המערבית, כפי שהוא עצמו הודה (ראה סעיף 55 לעיל), ובנוסף לעובדה שהנאשס עודד באופן פומבי ופרטני את פעילי הטrror לבצע פיגועים.

השאלה המשפטית הקשה, האם די בכל אלה כדי לבסס אחוריות פלילית של הנאשס למעשה הרצח שבוצע בפיגוע זה - כאשר אין כל ראייה הקשורת את הנאשס ישירות לפיגוע - תבחן בפרק המסקנות.

(3) רצח הנזיר היווני ציפוקטקיס גרמנוס ז"ל במעלה אדומים

81. ביום 12.6.01 בשעה 22.30 בוצע ירי מון המארב בכיביש ירושלים מעלה אדומים, לעבר רכבו הפרטיא של הנזיר היווני ציפוקטקיס גרמנוס ז"ל מסוג טנדר פג', שנשא לוחית זיהוי ישראליות. מן הירי נրצח גרמנוס ז"ל (תעודה פטירה ת/132א' וחו"ד פטולוגית של פרופ' היס ת/130ב'). על פיגוע זה העידו רפ"ק ניסים מזרחי (עמ' 131), שהגיש את דוח' הבדיקה הראשוני בזירה ותצלומים (ת/130ג-ד'), וכן הוגשה תע"צ (ת/130ו') על ידי רס"ב אובי לוי ממז"פ. התרמילים שנטפסו בזירה נבדקו במז"פ (ראה חוו"ד מומחה של רפ"ק אובי קופמן, ת/130ז-ט').

.82. רדיאדה הודה בחקירהתו כי הוא ביצע את הפיגוע הנ"ל, ותאר את נסיבות ביצועו. הוא סיפר כי פנה אל הנאשס על מנת לבצע פיגוע התאבדות. הנאשס הפנה אותו אל מוהנד, והורה למוהנד לחתת נشك לרדיאדה, וכך היה. הנאשס אמר לרדיאדה כי התנאים עשו פיגועים נגד הצבאות והמתנחלים, ולא פיגועי התאבדות, וכי הוא נתן לו נشك למטרה זו. ואכן, נشك (קלציניקוב) שקיבל רדיאדה ממוהנד, על פי הוראותו הישירה של הנאשס, הוא ביצע את רצח הנזיר גרמנוס ז"ל כפי שתאר בחקירהתו, בהסבירו כי סבר בטעות שמדובר במתנהל (ראה פרק ג' (8) לעיל סע' 41-42).

.83. הנאשס עצמו אישר בחקירהתו את דבריו של רדיאדה, ואמר כי הפנה אותו אל מוהנד לאחר שביקש לחתאבד, ולאחר מכן שמע כי הוא הרג בטעות את הנזיר היווני (סעיף 43 לעיל). לאור כל אלה ברווחה אחראיותו הישירה והאישית של הנאשס לפיגוע זה.

(4) רצח יניב ושורון בן שלום ז"ל ודורון יוסף סורי ז"ל בכיביש 443

.84. ביום 25.8.01 בשעה 22.30 נרצחו בני הזוג יניב ושורון בן שלום ז"ל, וכן יוסף סורי ז"ל (אחיה של שרון), שנסעו יחד עם שני ילדים במכונית מסוג "פאסאט" בעלת לוחית זיהוי ישראלי, וזאת שעה שנסעו בכיביש 443 ליד תחנת דלק "דור אנרגיה" (ראה תעוזות פטירה וחוו"ד פטולוגיות ת/31א-ג').

את תוצאות הפיגוע תארו השוטרים חיים טולדנו ורס"ם שביעובדיה (עמ' 123, 139, ודוח'יות הפעולה שלהם ת/31ד-ה', בלוויו לוח תצלומים ת/131ו). הקליעים שנתפסו נשלחו לבדיקת מז"פ, ונמצא שם נורו משני כלי נשק: תת מקלע AKS וקלציניקוב (חו"ד מומחה ת/131ז').

.85. אחמד ברוגותי סיפר בחקירהתו כי מסר את רובה ה- AKS שלו לאבו סטחה, לאחר שאבו סטחה ביקש זאת עבור החוליה שלו, וכעבור זמן מה, שמע מאבו סטחה, וגם בחדשות, כי חבריו החוליה שלו ביצעו פיגוע בו נהרגו 3 יהודים ליד בית עור (הודעה ת/165א' עמ' 2, שהוגשה על ידי רס"ר מזרחי בעמ' 184). גם אבו סטחה סיפר בחקירהתו, כי קיבל מאחמד ברוגותי את רובה ה- AKS ומחסנית מלאה כדורים, ומסר אותם לשניים מהחוליה שלו: חוסאם ופיראס. השניים סיפרו לו כי ביצעו את הפיגוע ליד בית עור, בו נהרגו 3 ישראלים (הודעה ת/156ב' עמ' 3, שהוגשה על ידי החוקר דהן בעמ' 198).

מבצע הפיגוע, חוסאם שחאה, אישר בחקירהתו כי הוא ואחר ביצעו את הפיגוע ליד בית עור בכיביש 443, בסמוך לתחנת הדלק "דור", כאשר ירוה במכונית לבנה מסוג "פאסאט" (ראה התצלומים). הוא ציין כי את הירוי ביצע ברובה ה- AKS שקיבל מאחמד ברוגותי, ושותפו לפיגוע היה מצויד בקלציניקוב. לעומת זאת שמע שחאה בחדשות כי נהרגו 3 ישראלים כתוצאה מהפיגוע, ודיווח על כך לאחמד ברוגותי, שהעביר את הדיווח לנאשס (הודעה ת/160א' עמ' 4-5, שהוגשה על ידי דהן בעמ' 198). שחאה סירב להסביר על שאלות בעדותו. לפיכך הוכרז עד עזין והוגשו הודעותיו ת/160א' ג'. כמו כן הוגש כתוב האישום, הכרעת הדין וגזר הדין שניתנו בעניינו (ת/159א-ד'). הוא אמר בעדותו אך ורק: "אני סיפרתי מה שהייתה ולא רצח להגיד כלום" (עמ' 73). שחאה הורשע בביצוע פיגוע זה.

.86. לא הובאה ראייה לקשר את הנאשס לפיגוע זה, זולת הקשר העקיף של הנאשס, כאמור לעיל, לפיגועים בהם היו מעורבים מוקרביו, אחמד ברוגותי ואבו סטחה (ראה סעיף 80 לעיל). הנאשס סיפק כספים ונشك לחבריו החוליות, באמצעות אחמד ברוגותי, לשם ביצוע פיגועים, והנشك שישמש בפיגוע זה סופק על ידי אחמד ברוגותי. השאלה האם די בכל אלה כדי לבסס אחריות פלילית של הנאשס למשעי הרצח שבוצעו בפיגוע זה, כאשר אין ראייה לקשר את הנאשס לשירות לפיגוע, תבחן בפרק המסקנות.

(5) רצח מאיר וייזובייז ז"ל בכיביש מס' 9 בירושלים

87. ביום 15.9.01 בשעה 15:23 נורה מן המארב רכב שנשע בכביש מס' 9 בירושלים, מהגבעה הצרפתית לשדרות גולדה מאיר. ברכב מס' 9 נסעה אקספרס בצד ימין בלבן נהג משה וייס, אשר העיד כי נפגע מכדור הנמצא בגופו עד היום בעמוד השדרה, ואילו בן דודו מאיר וייזובייז ז"ל נהרג מן הירי (עמ' 138, תעודת פטירה ת/132ב, דוח פולחן של רפ"ק ליאור נדיби ת/132ג ועדותו של נדיби בעמ' 132, וכן לוח התצלומים ת/132א). בזירה נתפסו תרמיילי רובה שנשלחו לבדיקת מז"פ, ונקבע כי חס נורו, כפי הנראה, מאקדח ומתת-מקלע 5 - MP, שמננו נורו גם היריות הקטלניות שרצחו שלושה אנשים באירוע מס' 4 הנויל (חו"ד מז"פ ת/132ד).

88. חוסאס שחאה אמר בהודעתו ת/160א עמ' 6, שנגבתה על ידי רס"מ מרכז דהן (עמ' 198 לפרטוקול), כי קיבל מאحمد ברגוטי אקדח ותת-מקלע 5-MP, ונסע עס שניים אחרים (פיראש והייתם) ברכב עד שהגיעו לכביש מס' 9 לכיוון רמות והגבעה הצרפתית. כאשר הבחינו ברכב טנדר מסחרי בצד ימין בלבן, הם פתחו באש לעבר נסיע הרכב ונמלטו לרמאללה. לאחר האירוע ביקש שחאה מאבו סטחה, שעבד במשרדו של הנאשס, לדוחו לנאים ולאחמד ברגוטי על ביצועו. לחרת הוא שמע כי אחד הנוסעים שנפגעו מן היריות מת מפצעיו (ראה גם סעיף 85 לעיל בוגע עדותו של שחאה). דבריו של שחאה נתמכים בדברים שאמרו אחמד ברגוטי ואבו סטחה בחקירותיהם (ראה סעיף 85 לעיל).

89. הקשר של הנאשס לפיגוע זה, כמו לפיגוע מס' 4 הנויל שבוצע אף הוא על ידי שחאה, אינו ישיר, שכן לא הובאו איות למעורבותו של הנאשס בפיגוע זה. הקשר העיקרי של הנאשס לפיגוע נובע מכך שהוא הוציא לפועל על ידי מוקוריו ועוזרו של הנאשס, אחמד ברגוטי ואבו סטחה, שהנאשס אף מימן את פעולותיהם, כולל רכישת כלי נשך. השאלה המשפטית האם די בכל אלה כדי לבסס אחוריות פלילית של הנאשס למעשה הרצח שבוצע בפיגוע זה - כאשר אין כל ראייה הקוסת את הנאשס ישירות לפיגוע - תבחן בפרק המסקנות.

(6) רצח אליו כהן ז"ל בפיגוע ירי בכביש 443 ליד גבעת צ'ב

90. ביום 21.12.00 בשעה 20:30 נורה מן המארב רכבו של אליהו כהן ז"ל, בנוסע בכביש 443 כקילומטר וחצי מהישוב גבעת צ'ב (ראה תעודת פטירה ת/133א, חוות פטולגית ת/132ב, דוח פ"ח מעבדה ניידת מז"פ ת/133ג שעלו העיד רפ"ק שלוש בעמ' 127). על פיגוע זה העיד ביראן מלקולם שפירא, שהיה עד ראייה לפיגוע (עמ' 149). בבדיקה התרמיילים שנתפסו בזירה נמצא כי כלי הנשך ששימש לפיגוע היה כפי הנראה רובה קלצ'יניקוב, ששימש גם לביצוע רצח בני הזוג כהן ז"ל (ראה חוות ת/133ד ו-ת/128ו).

91. ابو חמיד סייר בחקירתו על פעילותה של חילית אחמד עינדור, שביצעה פיגוע זה (הודעה ת/149א עמ' 10-12, שנגבתה על ידי אלקורעאן: עדותו בעמ' 194). ابو חמיד אמר בחקירה כי סייפק לעינדור רובה קלצ'יניקוב ותחמושת שקיבל למטרה זו מאחמד ברגוטי, וכי אישר לעינדור לבצע את הירי בכביש 443 שבו נהרג אליהו כהן ז"ל. עוד סייפר ابو חמיד כי את הפיגוע ביצעו מוהנד ושויש, וזאת על פי מה שסייר לו מוהנד לאחר ביצוע הפיגוע. מוהנד לא היה עד במשפט, ואילו חקירתו של שויש, גם העיד בפנינו, אינה מתייחסת לאירוע זה, והפיגוע הנויל לא כלל בכתב האישום שהוגש נגד שויש (ת/157א).

לאור האמור לעיל, יש בידינו אך ורק את עדותו של ابو חמיד, לפיה אישר לבצע פיגוע ירי כנגד רכב ישראלי בסוף שנת 2000 בכביש 443 וסייפק נשך לביצועו. אין בפנינו ראייה קבילה לגבי זהות מבצע הפיגוע, ולכון גם אין ראייה קבילה הקוסת את הנאשס לפיגוע באמצעות ابو חמיד.

כל שיש בפנינו הן ראיות לפיהן הנאש סיעע לאבו חמיד לרכוש נשק ותחמושת לצורך ביצוע פיגועים, וכי ابو חמיד מסר את הנשק שרכש בסיעע הנאש לעינדור למטרת ביצוע פיגועי ירי (זה המצב גם לגבי רצח בני הזוג כהנא ז"ל, שבוצע באותו ליל נשק : ראה פרק (1) לעיל).

(7) **רצח יואלת חן ז"ל ליד תחנת דלק גבעונים בכיביש 443**

92. ביום 15.1.02 בשעה 19:55 הגיעו יואלת חן ז"ל ברכבת "פיאט אונו" לתחנת הדלק בצומת גבעונים, ולידה ישבה רשל עני. שניהם מוחלים התקרכו לעבר רכבת, וירו בשתיים מטוחים קצר עשרות כדורים. כתוצאה מה הירוי נרצחה יואלת חן ז"ל (תעודת פטירה 134א), ורשל עני נפצעה בראשה ובכתפה. עד ראייה לאירוע, סמי וקנין, העיד כי ראה שני בחורים נמלטים בריצה לעבר הכפר השכן אלגיב לאחר ביצוע הירוי, והוא סיעע בחילוץ הנוסעות (עמ' 143). כמו כן תיארו את האירוע רפ"ק עמי ליפר ורס"ב אלי קוגמן (בעמ' 130 לפרטוקול ודוחות ת/134-ד-1, בנוסף ללוח צלומים ת/134ב ות-2(ד)).

93. הפיגוע בו נרצחה יואלת חן ז"ל בוצע בהוראות הישרה של הנאש, כנמה על הריגתו של ראייד כרמי يوم לפני הפיגוע, ובכך הודה הנאש בחקירה. הנאש סיפר בחקירה כי הורה למקורבו אחמד ברוגטי לבצע פיגוע נקמה זה, וכי אחמד דיווח לו על ביצוע הפיגוע. הנאש אף נטל אחריות לביצוע פיגוע זה, וציוין כי זו הייתה הפעם הראשונה בה ביצע הפת"ח פיגוע בתוככי ישראל (ראה סעיף 66(א) לעיל).

דבריו של הנאש בחקירה מתיישבים עם הדברים שאמרו בחקירהם אחמד ברוגטי, ابو סטחה ומוצפר (ראה סעיפים 30 ו- 53 לעיל, הודיעת ابو סטחה ת/156ב עמ' 6-5 של גבייתה העיד דהן בעמ' 198, והודיעות אחמד ברוגטי ת/165א עמ' 3 ות/165ג עמ' 1-2 של גבייתן העיד מזרחי בעמ' 184). הם תיארו את הפיגוע שבוצע בתחנת הדלק באמצעות ירי לעבר מכונית "פיאט אונו", שבו נרצחה אישה אחת ונפצעה חברתה. ابو סטחה, שביצעתה הירוי, טען כי תחילת החלטת שלא לירות בשתיים בהיותן נשים, אך לאחר שהחלו לצעוק ירה עליהם יחד עם חברו טארק. ابو סטחה טען כי ביצע את הפיגוע לפי הוראות אחמד ברוגטי, בעוד שהאחרון טען כי ابو סטחה היה יוזם הפיגוע, ולשם כך מסר לו רובה 5 - MP. אחמד ברוגטי טען בהודיעתו כי ابو סטחה אמר לו כי דיווח על כוונתו לבצע את הפיגוע לנאים לפני הביצוע, וכי הנאש אמר לו שלא יצא לפיגוע זה.

אחמד ברוגטי הסביר כי ابو סטחה היה שומר ראש ונהגו של הנאש, וכן הנאש חש לחיו. בשיחה שהתקיימה בין הנאש לבין אחמד ברוגטי במהלך מהלך מעצרם, כאשר הוקלטו ללא ידיעתם, תיאמו השניים גרסאות לגבי פיגוע זה, ואחמד ברוגטי אמר לנאים כי הדגש בחקירהו שהוא הורה על ביצוע הפיגוע מאוחר יותר גבו של הנאש (תמליל שיחה ת/128ג עמ' 14, 17). ואולם הנאש, כאמור לעיל, הודה לבצע את הפיגוע, ומכאן ברור כי מקורבו אחמד ברוגטי ניסה להלכו מן המעורבות הישרה בפיגוע זה, כמו גם בפיגועים אחרים.

(8) **רצח 6 אנשים באולם השמחות "ארמן דוד" בחדרה**

94. ביום 17.1.02 בשעה 22:45 בוצע פיגוע ירי באולמי "ארמן דוד" בחדרה. המחבר עבד אלסאלם חסונה וריה במאבטח בכינסה לאולם, פרץ פנימה ופתח באש מנשק אוטומטי לעבר קהל החוגנים באירוע בת-המצווה של נינה קרדשוב, עד שכמה מהם השתלטו עליו, והוא נורה למוות (חו"ד פטולוגית ת/135). כתוצאה מה הירוי נרצחו 6 אנשים ועשרות נפצעו, חלקם באורח קשה. הנרצחים הם : בוריס מליחוב ז"ל (תעודת פטירה ת/135ב), דינה בינייב ז"ל (תעודת פטירה ת/135ג), אנטולי בקשייב ז"ל (תעודת פטירה ת/135ד), אבי יידי ז"ל (תעודת פטירה ת/135ה), אדווארד

בקשייב ז"ל (חו"ד פטולוגית ת/135) ואחרוון בן ישראל אליס ז"ל (חו"ד פטולוגית ת/135). עד הראיה קונסטנטין קרדשוב סיפר בעדותו על התרחשות האירוע (עמ' 125), וניתן לראות את האירוע גם במצגת של המשטרה וקלוטות שצולמו בעת האירוע (ת/135א, ת/135א-יב). בזירה נتفس רובה סער אס-6 ורימון ששימשו את המחביל (ראה חוות אס-6 ורובה של רפ"ק לייפר בעמ' 130).

95. נאסר עויס היה אחראי על ביצוע הפיגוע הנ"ל, והוא זה שמסר את הנשק לצורך ביצועו למחבל חסונה (הודעתו ת/172ב, שלג גבייתה העיד רס"ן עמר בעמ' 191). כך עלה גם מהודעתו של אחמד ברגוטי, שסיפר כי עויס דיווח לו על ביצוע הפיגוע באולם השמחות בחדרה (הודעה ת/165 של גבייתה העיד רס"ר יעקבוף מעמ' 171). אחמד ברגוטי סיפר כי שמע על ביצוע הפיגוע בטלוויזיה בהיותו עם הנאים, ומיד התקשר לעויס שנטל אחריות על ביצוע הפיגוע.

גס ابو חמיד התיחס בחקירה לפיגוע זה, והסביר כי אף הוא היה נקמה על חיסולו של ראייד כרמי, וכן המפצע יצא מטול-כרם, שבת התגורר כרמי (ת/149ב עמ' 14-15, שלג גבייתה העיד רס"ר אלקוריואן בעמ' 194).

96. אין כל ראייה ישירה לכך שהנאים היה מערב באופן ישיר בתכנון הפיגוע הנ"ל, או דע על ביצועו מראש. הנאים טען כי היה שומע דיווח על הפיגועים מאחמד ברגוטי ומעויס רק לאחר ביצועם, ובשיחתו עם המדובב "פלוני 1" אמר כי ידע על הפיגוע רק בדייבד (דו"ח ת/118 ס' 4 שהוגש על ידי "רוברט"). הקשר העקורי של הנאים לפיגוע בחדרה נבע מכך שסיפק לעויס כספים ואמל"ח לצורך ביצוע הפיגועים, הלה ראה בו מנהיג ומפקד, וכן גם דיווח לו לאחר כל פיגוע. הנאים הודה באספקת כספים לעויס לצורך רכישת נשק, ואמר כי כאשר רצה להבטיח הפקה של הפיגועים היה פונה בעניין זה גם לעויס (ראה סעיף 23 לעיל). עם זאת, הנאים לא ראה עצמו אחראי לפעולותיו של עויס, בגין לפעולותיהם של אחמד ברגוטי, ابو סטחה ואבו חמיד (ראה סעיפים 60 ו- 65 לעיל). גם עויס סיפר בחקירה כי ביצע את הפיגועים שהוציא לפועל במסגרת תנזים פת"ח, שעלו היה אחראי הנאים, וכי הנאים סייע לו במימון הפיגועים ואספקת נשק. הוא ציין כי הנאים היה ממונה עליו (ראה סעיפים 21-22 לעיל).

השאלה המשפטית האם די בכל אלה כדי לבסס אחריות פלילית של הנאים למשי הרץ שבוצעו בפיגוע זה - כאשר אין כל ראייה הקוסרת את הנאים ישירות לפיגוע - תבחן בפרק המסקנות.

(9) רצח שתי נשים בפיגוע ירי ברחוב יפו פינת לונץ בירושלים

97. ביום 22.1.02 בשעה 16:20 פתח המחביל סעד רמאן באש מרובה 16-M לעבר עוברים ושבים ברחוב יפו פינת לונץ בירושלים, עד אשר נורה ונחרג. כתוצאה מן הירי נרצחו שרה המבורגר ז"ל ואורה סנדLER ז"ל (תעודות פטירה ת/136ב-ג), ונפצעו עשרות אזרחים. על האירוע העיד חנן בן נעים, שהרג את המחביל (עמ' 121). כמו כן הוגשה מצגת של המשטרה לגבי האירוע, והוגש דו"ח פועלה של רפ"ק נדיבי המשפט (ת/136א, ת/136ד והעדות בעמ' 132). נשקו של המחביל נتفس ונשלח למז"פ (ת/136ה ועדותם של רס"מ אולאי ורפ"ק לייפר בעמ' 130-134).

98. אחמד ברגוטי נטל בחקירה אחריות על הוצאה לפועל של הפיגוע הנ"ל (ראה הودעה ת/165א עמ' 5-4, שלג גבייתה העיד מזרחי בעמ' 184). הוא סיפר כי החלטת להחדיר מחביל מתאבד לתוכן ישראל, ולשם כך נזיר בעויס, אשר שלח אליו את המפצע סעד רמאן. השניים הכינו את המפצע לפיגוע, לקחו אותו לחתפלל, קנו לו בגדים והשיגו עבורו רובה 16-M וקדורים. באותו יום אחר הצהרים שמע אחמד על ביצוע הפיגוע בירושלים.

אין ראייה ישירה הקוסרת את הנאש לפגיעה הנ"ל, והוא אף סיפר בחקירה כי הוא ורפהת כעסו על אחמד ברוגתי בשל ביצוע הפגיעה (תמליל שיחה ת/98יא עמי 32). מערבותו העקיפה של הנאש בפיגועים שביצעו אחמד ברוגתי ועויס, בעצם או באמצעות אחרים, בוארה לעיל. השאלה המשפטית האם די בכל אלה כדי לבסס אחריות פלילית של הנאש למעשה הרצח שבוצע בפגיעה זה - כאשר אין כל ראייה הקוסרת את הנאש ישירות לפגיעה - תבחן בפרק המסקנות.

(10) פיגוע ירי בשכונת נווה-יעקב בירושלים גלית ארביב ז"ל

99. ביום 25.2.02 בשעה 18:25 בוצע פיגוע ירי על ידי מפגע בודד חמוש ברובה 16-A ורימונו יד בכיביש הראשי של שכונת נווה-יעקב בירושלים. מעדותו של עד הראייה, השוטר אדם גורפלד, עולה כי המחבר פתח באש לעבר כלי רכב שנעו בכיביש, וכן לעבר אזוריים ושורטרים שהגיעו למקום. בinityת המשטרת של גורפלד ישבה גם השוטרת גלית ארביב ז"ל, אשר הסתערה על המחבר באקדח שלו. המחבר רצח ביריות את השוטרת ארביב ז"ל (תעודת פטירה ת/371ב), פצע קשות את השוטר גורפלד, שנותר נכה עד היום, ואת השוטר עמי דהן. רימונו שהשליק המחבר לא התפוצץ (ראה עדותו של גורפלד בעמ' 127, עדותו של רפ"ק ליאור נדיבי בעמ' 132 והדו"חות והצילומים שהגיעו ת/137ג, ת/137ז, וכן הממצגת ת/131א ולוח התצלומים ת/137ז). נשקו של המחבר, הרימונו שלא התפוצץ ותרמיли הצדורים שירה נתפסו והועברו לבדיקת מז"פ (עדות רפ"ק עמי ליפר בעמ' 130, חוות' של רפ"ק אבי קאופמן ת/137-ה חוות' של פק"ד יניב רון ת/137ו).

100. המחבר שנטפס במהלך הפגיעה הוא ראמי נור, כפי שאמר נאסר ابو חמיד בהודעתו ת/149ג בעמ' 11-12 (שהוגשה על ידי רס"מ יעקב ברזוני בעמ' 207). ابو חמיד סיפר כי בעת שהוא ואחיו, חלום ابو חמיד, צפו בפגיעה הנ"ל בנוה-יעקב בטלוויזיה, הזכיר לו אחיו כי המפצע ראמי נור היה בבitem يوم לפני כן, וחלום אמר כי הוא זה שמסר לרامي נור רובה 16-A וצדורים, ושילח אותו לפיגוע לאחר שצילם קלטות וידיאו שהראה לאחיו נאסר לאחר הפגיעה. ابو חמיד הביע בהודעתו הנ"ל כעס על כך, בנסיבותיו שפיגוע זה עלול לסבך את הנאש, בשל קרבתו לאחמד ברוגתי, כאשר הסתבר שהפגיעה נותר בחיים ויתפרק בידי השב"כ.

עוד סיפר ابو חמיד בהודעתו הנ"ל, כי נאסר ערפהת הזמן למשדרו את הנאש ואת אחמד ברוגטי בעקבות הפגיעה; אחמד ברוגטי ברוח, והודיע לאבו חמיד שיתכן שעומדים לעצור את הנאש בגליל הפגיעה הנ"ל. הנאש אמר לאבו חמיד לאחר מכן, כי הסביר לערפהת שבאותו שלב לא הייתה הוראה על הפסקת אש, וכי הוא - הנאש - עומד מ אחורי אنسיוו כל עוד ערפהת לא יוציא הוראה נשיאותית להפסקת הפגיעה. ابو חמיד גם סיפר בהודעתו כי אחמד ברוגטי הודה בפניו כי מסר את הנשך לאחיו של ابو חמיד (חלום), לצורך ביצוע הפגיעה בנוה-יעקב.

101. מן הדברים האמורים לעיל עולה כי נאסר ابو חמיד לא נטל חלק בתכנון ובhzאה לפעול של הפגיעה הנ"ל, וכי שעשן זאת היו אחיו חלום ואחמד ברוגטי, שהיו עדים במשפט. חלום ابو חמיד הורשע על פי הודהתו בשורה של מעשי טרור, כולל אחריותו לביצוע הפגיעה הנ"ל בנוה-יעקב (ראה פרט 13 בכתב האישום המתוון ת/161א, ופסק הדין ת/161ב). חלום סיפר על אחריותו לפגיעה הנ"ל, כמפורט לעיל, בהודעתו ת/162א-ב, שנגבות על ידי אברהים אלקורעאן (עדותו בעמ' 194) ורס"ר דוד מזרחי (עדותו בעמ' 184).

חלום סיפר בהודעתו הנ"ל (ת/162א עמי 9-6, ת/162ב עמי 4-2) כי הכנין את רامي נור לביצוע הפגיעה, ארגן לו מסע ומסר לו רימון רסס ורובה 16-A עם צדורים. בעת שהכנין את רامي נור לפגיעה, הגיע עמי אחמד ברוגטי ובירר כיצד מתקדמיים העניינים בעניין תכנון הפגיעה; אחמד ברוגטי רצה שהפגיעה יושה במקום הומה אדם בירושלים, אך לבסוף סוכם שהוא יבוצע בצפון ירושלים

בשל המהchosמים, ואحمد ברוגותי אישר זאת.

102. אהמד ברוגותי אישר בחקירהו את הקשר שלו לפיגוע בנווה-יעקב. בהודעתו ת/165 א סיפר כי נاصر עויס שלח אליו את המפגע ראמי נור לצורך ביצוע הפיגוע בנווה-יעקב, ואז הפנה את ראמי נור אל חלום ابو חמיד כדי שישיעו לו להיכנס לירושלים (הודעה ת/165 עמ' 6, שנגנחה על ידי רס"ר מזרחי לפי עדותו בעמ' 184). גם אהמד ברוגותי, כמו חברו נاصر ابو חמיד, סיפר בחקירהו על כך שבתקופת הפיגוע זומן יחד עם הנאשס למשרדו של ערפאת; הנאשס שאל אותו אם הוא אחראי לפיגוע, אהמד ברוגותי השיב בחוב, ושמע מהנאשס שערפאת כעס על ביצוע הפיגוע (הודעה ת/165ג עמ' 5 שנגנחה על ידי רס"ר מזרחי לפי עדותו בעמ' 184).

103. לאור האמור לעיל מתכווני הפיגוע היו עויס ואحمد ברוגותי. בעת פגישתם של אהמד ברוגותי והנאשס בחקירה, כאשר הוקלטו ללא ידיעתם, חור אהמד מעדן פגיעה ומה פעמים והדגיש בפניו הנאשס כי סיפר בחקירהו שהנאשס שמע על הפיגוע הנ"ל רק לאחר הביצוע (תמליל שיחה ת/127ג עמ' 4, 11).

אין ראיות הקשורות את הנאשס לפיגוע זה בצורה ישירה, זולת הקשר הנובע ממעורבותו הכלולת והעיקפה בפיגועים שתכננו וביצעו אהמד ברוגותי ועויס, כמפורט לעיל (ראה סעיפים 80, 86 ו 96 לעיל). לא לחינם זומן יאסר ערפאת את ברוגותי לבירור לאחר ביצוע הפיגוע הנ"ל, שכן גם הוא סבר שהנאשס הוא הכתובת לטענות בענין. השאלה המשפטית האם די בכל אלה כדי לבסס אחריות פלילית של הנאשס למעשה הרצח שבוצע בפיגוע זה - כאשר אין כל ראייה הקשורת את הנאשס לשירות לפיגוע - תברוח בפרק המסקנות.

(11) רצח גד רג'יאן ז"ל בפועל בשקבץ בעטרות

104. ביום 27.2.02 בשעה 06:30 נרצח גד רג'יאן ז"ל בפועל "קפה בשקבץ" באיזור התעשייה בעטרות, על ידי עבד אלמגיד מהדי שהועסק בעבר בפועל (תעודה פטירה ת/138א וחו"ד פטולוגית ת/138ב). זהרן שחברה שהיה במקומות סיפר כי באשר שמע את היריות ראה אדם נמלט מן המקום, וגם רג'יאן שכוב על הרצפה ובקש להזעיק עזרה (עמ' 146).

גד רג'יאן ז"ל נפטר בתוצאה מן הירוי, ומותו נקבע במקומות (ראה דוח פוליה ת/138ג ועדותו של רפ"ק ליאור נדיבי בעמ' 132, וכן דוח הmundah הנגיד שרשם רפ"ק ניסים מזרחי ת/138ד ועדותו בעמ' 131). תצלומי זירת האירוע הוגשו כሞצגים ת/138ד ו- 138ו, על ידי מזרחי ונדיבי בעדויתיהם. הרצח בוצע באמצעות אקדח (חו"ד ת/138ה), שכמה קליעים שנורו ממנו פגעו פגיעות קטלניות בגוףו של המנוח (חו"ד ת/138ב).

105. ابو חמיד סיפר בהודעתו ת/149ב (עמ' 28-25) כי פנה אליו עבד אלמגיד שסיפר לו כי עבד בפועל של משפטת רג'יאן, וביקש לבצע פיגוע יחד עם אדם בשם רמזי. השלושה ישבו ותכננו את הפיגוע, ואבו חמיד נתן לכל אחד מן השניים אקדח. כעבור 20 דקות דיווח רמזי לאבו חמיד על ביצוע הפיגוע, ועבד אלמגיד סיפר כיצד יירה למותם ברג'יאן ז"ל. ابو חמיד התחבר למשטרת ונטל אחריות על ביצוע הפיגוע בשם גדי חלי אלאקצא (הודעתו של ابو חמיד הוגשה על ידי רס"ר אלקוראען בעמ' 194).

106. מן האמור לעיל עולה כי לגבי פיגוע זה אין ראייה ישירה לגבי זהות מבצעו, שכן הדברים שנאמרו לאבו חמיד על ידי עבד אלמגיד שלא העיד בפנינו הם בבחינת עדות שמיעה לא קבילה.

ואולם, ניתן לקבוע על פי ראיות נסיבותן חד-משמעות כי הפיגוע בוצע על ידי עבד אלמגיד, בסיווע ובאישורו של ابو חמיד, כפי שסיפר ابو חמיד בעדויתו. ابو חמיד סיפר כי עבד אלמגיד הודיע לו שהוא יוצאה לבצע פיגוע בפועל של משפטת רג'יאן בו עבד בעבר, ולצורך כך הוא צייד

אותו באקדח; וכן קצר לאחר מכן דיווח לו עבד אלמגיד על כך שираה למוות בגד רג'ואן זיל, והוא אכן נרצח ביריות אקדח.

אין ראיות הקשורות את הנאש לפגיעה זה בצורה ישירה, זולת הקשר הנובע ממעורבותו הכלכלת והעקביה בפיגועים שתכנן וביצע ابو חמיד, כמבואר לעיל (ראה סעיפים 27, 60-65 לעיל). השאלה המשפטית האם די בכל אלה כדי לבסס אחריות פלילית של הנאש למעשה הרצח שבוצע בפגיעה זה - כאשר אין כל ראייה הקשורת את הנאש לשירות לפיגוע - תבחן בפרק המסקנות.

(12) הפגיעה במוסעדת "סי פוד מרקט" בתל אביב

107. ביום 5.3.02 בשעה 02:00 בוצע פיגוע במוסעדת "סי פוד מרקט" בתל אביב על ידי המחבר אברاهים חסונה, שהגיע למקום ברובה 16-א, רימוני יד וסיכון. את האירוע תיאר עדי הראייה ויליס חזן (עמ' 148) וליאון גורנשטיין (עמ' 129) שנכחו במוסעדת בעת הפגיעה. המחבר פתח באש עם הרובה שבידיו לעבר היושבים במוסדה, עד אשר ארע מעוצר בשחק, ורימוני היד שהשליך לא התפוצצו. בשלב זה החל חסונה לדקוך אנשים, כולל השוטר רס"ר סלים בריכאת זיל שניסה להפסיק את מסע הירוי ונזכר למוות בידי המחבר. בפגיעה נרצחו פרט לרס"ר בריכאת גס יוסף הבוי זיל ואליהו דהן זיל (ראה חוות' פטולוגיות ת/391ב-עד ת/1391). רבים אחרים נפצעו. המחבר עצמו נורה ונחרג בפגיעה, והתברר כי מדובר באברاهים חסונה (חו' פטולוגיות ת/1391א, ובדיקת ד.ג.א. ת/1391ז).

توزאות הפגיעה נראות בלוח התצלומים ת/1390 שהוגש על ידי השוטר אפי ימין (עמ' 151), וכן במצגת שהכינה המשטרה (ת/1391א). אפי ימין הגיע גם דוח' ח' פעולה שרשם במקומות, והוא זה שתפס את סכינו של המחבר המגואלת בדם, קליעו מרוסק, תרמיליים, כדורים ורובה 16-א (ת/1391ח). הנשך נטאש וחובה לבדוק את מז"פ (ת/1391ח, ועדותו של רפ"ק עמי ליפר בעמ' 130).

108. הפגיעה ב"סי פוד מרקט" בוצע על ידי אברاهים חסונה, והוא תוכנן על ידי אחמד ברוגוטי, ابو חמיד וועיס, כפי שמספר אחמד ברוגוטי בחקירהתו (ראה סעיף 29 לעיל). גם אחיו של ابو חמיד (שריף נגאי) היה מעורב בפגיעה, כפי שמספר בחקירהתו כי המפגע חסונה נשלח אליו על ידי וועיס, אחמד ברוגוטי לתוכנו. אחמד ברוגוטי סיפר בחקירה כי המפגע חסונה נשלח אליו על ידי וועיס, והוא נתן לו כסף, קנה לו בגדים ודאג לכך שייהיה מי שישיע אותו לישראל לצורך ביצוע הפגיעה (طارק מלחי). הוא דיווח לנאים בטלפון כי הפגיעה יוצא לדרך, והנאים אמר כי איןנו מעוניין שהפגיעה יתבצע בתוך ישראל. עוד סיפר אחמד ברוגוטי כי לאחר הפגיעה אמר לו הנאים להודיע לעויס שלא ליטול אחריות על הפגיעה בתקשות קודם שישוחח על כך עם הנאים (ראה סעיף 29 לעיל).

במהלך שיחה שהתקיימה בין הנאים לבין אחמד ברוגוטי בעת מעצרם, כאשר הם הוקלטו לאירועם, טרח אחמד להציג בפני הנאים כמה פעמים כי הוא אמר שרק שוחח עם הנאים בטלפון לאחר הפגיעה, והוסיף: "תזהר, אני לא היתי איתך, אני לא היתי איתך, דיברתי איתך בטלפון" (תמליל שיחה ת/1271ג עמ' 5-4, 11). השניים תיאמו עמדות לגבי חקירותם בנקודה זו.

גם ابو חמיד סיפר בחקירהתו על מעורבותו בפגיעה (הודעה ת/1491ב עמ' 6 שהוגש על ידי רס"ר אלקרואן בעמ' 194). הוא סיפק לצורך הפגיעה רימוני יד וכדורים לרובה 16-א, כאשר ראה את חסונה מצויד ברובה 16-א לפני צאתו לפגיעה. כאשר דוחה בלילה על הפגיעה, ועל כך שחשונה ذكر למוות שוטר, נזכר ابو חמיד כי נאסר חלום (אחיו של ابو חמיד) נתן למפגע את הסכין, והסביר לו להשתמש בו אם יהיה לו מעוצר בשחק.

כך גם אמר בחקירהו חלום ابو חמיד (הודעתו ת/1621 עמ' 9, שהוגש על ידי רס"ר קוראן בעמ'

194, והודעה ת/162 בעמ' 4 שהוגשה על ידי רס"ר מזרחי בעמ' 184). חלום סיפר כי הוא אמן את חסונה בשימוש ברובה 16-M. שירף נגוי ابو חמיד (אף הוא אח של ابو חמיד) סיפר בחקירהו על כך שליווה את המפצע בתל אביב, והשיג רכב עבר הפיגוע (הודעתו ת/182, שהוגשה על ידי רס"ר בן לולו בעמ' 182).

109. הנאשם קשור בצורה עקיפה לפיגועים שתכננו והוציאו לפועל אחמד ברוגוטי, ابو חמיד ועויס, כפי שפורט לעיל. ואולם, ככל שמדובר בפגיעה בمسجدת "ס' פוד מראקט", שתוכנן והוצאה לפועל על ידי השלשה, אחראי הנאשם גם באופן אישי לביצועו. נושא אחריותו של הנאשם לפיגוע זה פורטה לעיל (ראה סעיפים 29, 55 ו- 66(ג) לעיל). הנאשם הודה בחקירהו כי אישר לאחמד ברוגוטי את ביצוע הפיגוע הנ"ל לפני הוצאתו לפועל, אם כי נתן החלטה שהפיגוע יבוצע בשטח יהודה ושומרון ולא בתחום ישראל. כך גם עולה מן הדברים שאמר אחמד ברוגוטי בחקירהו.

(13) פיגוע ירי במלון "ג'רמי" בנתניה

110. ביום 9.3.02 בשעה 20:25 נכנסו שני מחבלים למלון "ג'רמי" בנתניה, כשהם חמושים ברובי 16-A ורימוני יד. השניים השליכו רימוני יד וירו על עוברי אורח ותיירים. את האירוע תיאר עד ראייה שכונה י', שהיה מפקד צוות ביחידת "אלמוג" של מג"ב. כאשר שמע את היריות הוא הגיע למלון בתוך 30 שניות, נתקל בפצעים בשעה שעדיין נמשכו היריות. י' פתח במרדף אחרי המחבלים, ושניהם אוטרו במדרגות של קניון הנמצא בסביבה, נורו ונחרגו (ראה חוו"ד פתולוגית של המחבר שADI נגמי ת/140ח, וכן חוות' ד של המחבר השני ת/140ט). י' אישר בעדותו כי מרובה הצער חלק מן הנפגעים היו מASH אנשי מג"ב (עמ' 118-117). בפגיעה נרצחו התינוקת אביה מלכה זיל'ן וישראל יהיה זיל'ן (ראה טופס הودעה על פטירה ת/140ב).

צוער רמי מלכה הגיע דוח' ביקור טכני מז"פ בזירת הפיגוע, המתאר את תוצאותיו ואת הממצאים בזירה (ת/140ו ועדותו בעמ' 118), ותצלומים מהזירה (ת/140ז). חוות' ד של מחלקת החבלה של המשטרה קבעה כי למלון הושלך רימון יד שהה��וץ (ת/140ח). מהדוח' ח של רס"ר מלכה עולה כי במקום נתפסו שני רובי 16-M ששימשו את המחבלים (ראה גם עדותו של רפ"ק ליפר בעמ' 130).

111. נאסר עויס סיפר בחקירהו כי הוא הוציא לפועל את פיגוע הירי הנ"ל בנתניה, שבוצע על ידי שני אנשים ששמותיהם לא היו ידועים לו. השניים נשלחו אליו על ידי פועל טרור אחר (אחמד ابو חדר), ועויס ארגן את הסעטם של השניים באמצעות מהמוד טיטי, ואך מסר לאחמד ابو חדר שני רימונים ושני רובי 16-M. כמה שעות לאחר שהשניים הוסעו לבאה אל שركה, משם נכנסו לישראל ברגל, שמע עויס בטליזיה על הפיגוע במלון בנתניה. הוא התקשר לכלי התקשרות ונטל אחריות על ביצוע הפיגוע (הודעתו של עויס ת/174 בעמ' 5, שהוגשה על ידי רס"מ רוני עמר בעמ' 191).

גם בפגיעה זה ניתן לקבוע על פי ראיות נסיבותן חד-משמעות כי עויס עומד מOWNER הפיגוע הנ"ל, אשר בוצע זמן קצר לאחר שצייד את המחבלים ברובי 16-A ורימונים, והסיעם לנוקודה על הכו הירוק הקרובה לננתניה. הפיגוע אכן בוצע על ידי שני מחבלים שהיו מזוידים ברובי 16-A ורימונים, כמה שעות לאחר שעויס ארגן את הסעטם לננתניה, ומכאן ברור שהוא הפיגוע עליו דיבר עויס בחקירהו.

אין ראיות הקשורות את הנאשם בפגיעה זה בצורה ישירה, זולות הקשר הנובע ממעורבותו הכלכלת והעקיפה בפיגועים שתכנן וביצע עויס (ראה סעיף 96 לעיל). השאלה המשפטית האם די בכל אלה

כדי לבסס אחריות פלילית של הנאשム למעשה הרצח שבוצע בפיגוע זה - כאשר אין כל ראייה הקושרת את הנאשム לשירות לפיגוע - תבחן בפרק המסקנות.

(14) רצח קונסטנטין דנילוב ז"ל בכאקה אל-ערבייה

112. ביום 30.3.02 בשעה 13:00 זיהה צוות של מג"ב רכב שנסע במחירות מופרזת לכיוון באקה אל-ערבייה, ובו שני חשודים. בעת שהוצאות עקב אחר המחלבים, הם פתחו באש ורצחו את קונסטנטין דנילוב ז"ל (ראיה תעוזת פטירה ת/141ט). שאר אנשי הוצאות ירו על המחלבים, וחgorת הנפש שהיתה על אחד מהם התפוצצה. שני המחלבים נהרגו, לאחר שקדום לבן השיליכו רימונים עבר הוצאות (ראיה עדות של סנ"ץ פריד ניאנס בעמ' 122, שהשתתף באירוע).

צלומי האירוע הוגשו עם תעוזת עובד ציבור של פרוספר אוחנה (ת/141א). בבדיקה מז"פ נקבע כי אחד המחלבים החזיק חגורת נפש מאולתרת שהתפוצצה על גופו (ת/141ה).

113. עויס אמר בחקירה כי שלח מתאבדים יחד עם מחמוד אל טיטי ואحمد ابو חdir, וכי השיג לאחד מהם חגורת נפש כדי לבצע פיגוע בתחום ישראל. אותו מתאבד נסע עם אדם נוסף כשלילו חגורת נפש לשם ביצוע פיגוע בישראל, אך נהרג עס חברו בחולפי ירי עס שוטרי משמר הגבול בכאקה אל-ערבייה, לאחר שהרגו שוטר מג"ב (הודעה ת/173ב עמ' 9-10-9 שהוגשה על ידי רס"מ עמר בעמ' 191). עוד סיפר עויס בחקירה כי הפיגוע הנ"ל היה אמרור להתבצע בחדרה (הודעה ת/172ב עמ' 3 שהוגשה על ידי עמר בעמ' 191).

114. גם בפיגוע זה ניתן לקבוע על פי ראיות נסיבותות חד-משמעות כי הפיגוע בוצע על ידי אנשים שנשלחו על ידי עויס, וצוידו על ידו בחגורת נפש. ברור מחקירתו של עויס כי הפיגוע אליו התייחס בחקירהו הוא הפיגוע הנדון.

אין ראיות הקושרות את הנאשム לפיגוע זה בצורה ישירה, זולת הקשר הנובע ממעורבותו הכלכלת והעקיפה בפיגועים שתכנן וביצע עויס (ראיה סעיף 96 לעיל). השאלה המשפטית האם די בכל אלה כדי לבסס אחריות פלילית של הנאשム למעשה הרצח שבוצע בפיגוע זה - כאשר אין כל ראייה הקושרת את הנאשム לשירות לפיגוע - תבחן בפרק המסקנות.

(15) פיגוע ירי בין עטרת לביר-זית

115. ביום 25.2.01 בשעה 13:00 בוצע ירי מן המארב בכביש 465 לכיוון רכבו של יוסף כהן (G.M.C.), שנע מכיוון עטרת אל ביר-זית. הירי בוצע מרכב עוקף. כהן נפצע קשה בפיגוע, ורכבו הדרדר לשולדים (עדותו בעמ' 142). עשרות כדורים נרו לעבר רכבו, והוא נפגע משלושה כדורים בראש ושניים בצוואר, ובדרך נס נותר בחיים (ראיה מזכיר לגבי מצב הרכב ת/142ג ודוח' תפיסה וסימון של תרמיילי הcadroids ת/142ב שהוגשו על ידי משה לביא בעמ' 124, וכן דוח' בדיקת הרכב ת/142ד שהוגש על ידי השוטר מזרחי בעמ' 131).

תיאור של זירת הפיגוע מופיע בלוח התצלומים ת/142 שהוגש על ידי רפ"ק מזרחי בעמ' 139).

116. אחמד ברוגתי סיפר בחקירה על פיגוע זה (הודעתו ת/165א עמ' 1 שהוגשה על ידי רס"ר מזרחי בעמ' 184, וכן יד ת/1165 שהוגש על ידי החוקר "דני" בעמ' 200) כיצד תכנן את הפיגוע יחד עם מוהנד, ابو סטחא ואחרים, שביקשו ממנו נשק ורכב כדי לבצע פיגוע. אחמד ברוגתי מסר להם

רובה 5-MP וקדורים, וכן נתן להם את רכבו. כעבור כמה שעות הם החזירו לו את הרכב והנשך, וסייעו לו כי ירו על הרכב באיזור גשר עטרה תוך כדי עקיפתו, וכי הנג של הרכב נפצע. דבריו של אחמד ברוגותי מתיישבים עם הראיות לגבי דרך ביצוע הפיגוע, מקום ביצועו ותוצאתו, ולפיכך יש ראיות נסיבתיות חד-משמעיות מהן עולה כי הפיגוע עליו סיפר אחמד ברוגותי הוא הפיגוע הנ"ל בקשר עטרת.

אין ראיות הקשורות את הנאש לפיגוע זה בצורה ישירה, זולת הקשר הנובע ממעורבותו הכללת העקיפה בפיגועים שתכננו וביצעו אחמד ברוגותי ואבו סטחיה (ראה סעיף 80 לעיל). השאלה המשפטית האם די בכל אלו כדי לבסס אחוריות פלילית של הנאש למעשה הרצח שבוצע בפיגוע זה - כאשר אין כל ראייה הקושרת את הנאש לשירות לפיגוע - תבחן בפרק המסקנות.

(16) ניסיונו לפיגוע בפאב "bijankini" בירושלים

117. ביום 19.05.01 בשעה 03:00 גילתה דינה דגן, בעלת פאב "bijankini" בירושלים, מטعن חבלה שהונח בשירותים של המזון על ידי סaad גיאבר, שהיה מוכר לה כפלסטיני מרמאלה שמכר לה מדי פעם מוצרים לנרגילה. עדותה (עמ' 142-143) סיפרה דגן כי גיאבר ישב אליה במסעדה כדי לרשום הזמנה למוצרים, אז נכנס לשירותים שכайн בידיו דבר. כעבור כמה דקות יצא מהשירותים עם שקית ניילון, הניח אותה במרכזה הפאב, וכאשר שאלה אותו מה יש בשקית הוא אמר לה כי היא מכילה בגדים. היא ניגשה לבדוק את השקית, גילתה כי מדובר במטعن חבלה מוסתר מתחת למעיל, ובשלב זה גיאבר נעלם.

במקומות ישבו באותה עת כ- 150-170 בני נוער. דגן גילתה תושיה ואומץ לב ראיוים לשבה: היא נטלה את המטعن בידיה, צעקה לאחד העובדים הפלסטינים במקום לפניות את הצעירים, והוא היה גם זה שעזר לה להרחק את המטען מהזעקה. המשטרה שהגיעה למקום פוצצה את המטען, ואפקן שגרם נזק לחניות באזור. כך עלה מעדותו של חבלן המשטרה אייל אלבו (עמ' 119), וכן ראה חוו"ד מומחה במעבדת החבלה, פקד יניב רון, ת/143א, חוו"ד מומחה של מז"פ שניתנה על ידי שרה אברמוביץ-בר, ת/143ב, ולוח תלמידים ת/143א).

118. ابو חמיד סיפר בחקירהו (הודעה ת/149ב עמ' 10-12, שהוגשה על ידי רס"ר אלקורען בעמ' 194), כי סaad אלדין פנה אליו בתחילת חודש Mai 2002, ובקיש ממנו להזכיר עבورو מטعن חבלה, על מנת להניחו בירושלים בפאב ברוחב יפו. הלה הסביר ابو חמיד כי בעלת המזון נהנתה לנקות ממנו מוצרים לנרגילה, וצירר לאבו חמיד את הפאב. ابو חמיד הניח אותו היכן להטמין את המטען, והסביר לו כיצד לחבר את החוטים למטף כיבוי אש שהכיל את המטען (אך המטען היה בתוך מטף בעליה מחו"ד ת/143א).

לאחר מכן שלח ابو חמיד את גיאבר לפאב, וגיאבר נכנסה את המטען במעיל. כאשר הגיע גיאבר לפאב הוא התקשר לאבו חמיד, אמר לו משפט קוד ממנו הבין ابو חמיד שהוא עומד להניח את הפיצצה בפאב, ואבו חמיד אישר זאת. גיאבר התקשר לאבו חמיד וסיפר לו שבעל המזון ראתה אותו מניח את המטען, והוא שמע בחדשות כי המטען פוצץ על ידי המשטרה.

119. מן האמור לעיל עולה כי הוכח בבירור שני ניסיון הפיגוע בפאב בוצע על ידי גיאבר בהנחייתו ובסיועו של ابو חמיד. הפרטים שמסר ابو חמיד בחקירהו תואמים את עדותה של דגן ואת הממצאים בשטח.

אין ראיות הקשורות את הנאש לפיגוע זה בצורה ישירה, זולת הקשר הנובע ממעורבותו הכללת

והעקיפה בפיגועים שתכנן וביצע ابو חמיד, כמבואר לעיל (ראה סעיפים 27, 60-65 לעיל). השאלה המשפטית האם די בכלל אלה כדי לכסט אחריות פלילית של הנאשム למשה הרצח שבוצע בפיגוע זה - כאשר אין כל ראייה הקוסרת את הנאשム לשירות לפיגוע - תבחן בפרק המסקנות.

(17) פיגוע ירי בכביש 9 ליד הגבעה הצרפתית בירושלים

120. ביום 3.10.01 בשעה 23:30 בוצע ירי לעבר רכב חולף שנע לכיוון הגבעה הצרפתית, בו נסעו ملي ופנחס כהן שנפצעו מן הירי (ראה דוח' ביקור ראשוני בזירה של רפ"ק ליאור נדיבי, ועדותם בעמ" 132, דוח' תפיסה וסימון של רפ"ק נדיבי ת/144ב, דוח' ביקור ראשוני בזירה של רפ"ק עמי ליפר ועדותו בעמ" 130, וחוו"ד של מעבדת נשק ת/144ד).

121. ابو סטחה אמר בחקירהתו (הודעה ת/156ב עמי 5-4, שהוגשה על ידי רס"מ דהן בעמ" 198), כי הוא ביצע פיגוע זה יחד עם מוחמד סמי' عبدالלה, כשותם נסעים במכונית מאזדה וברשותו רובה 5-AMP, אותו קיבל מאחמד ברגותי לצורך ירי לעבר מטרות ישראליות. הוא סיפר בחקירהתו לאחר שירה לעבר רכב הנושא במכונית הגבעה הצרפתית הוא הבחן כי מדובר בנחתת, וכן הפסיק לירות ואמר לחברו שיש מעורב בנסק. לאחר מכן הוא המשיך לנסוע לכיוון הגבעה הצרפתית, ושם ירה לעבר רכב תוך כדי עקיפתו. לחרת שמע ברדיו כי בפיגוע נפצעו גבר ואישה.

122. הראיות שהובאו על ידי התביעה לגבי פיגוע זה דלות ביותר, וכולות אך ורק דוח' ביקור ראשוני בזירה של המשטרה, באופן של מודיען דרכ' ביצוע הפיגוע הוא בבחינת עדות שמיעה. כמו כן קשה לדעת מעודתו של ابو סטחה אם דבריו מתייחסים לפיגוע הנדו, שכן לא ברור מה מועד הפיגוע אליו מתייחס ابو סטחה, ובאיזה רכב ירה.

כל שיש בפנינו הוא ראייה על כך שאבו סטחה ביצע פיגועי ירי כנגד מטרות ישראליות, תוך שימוש בשנק שקיבל מאחמד ברגותי, שהוא עוזרו ומקורבו של הנאשム. זאת ועוד, ابو סטחה עצמו היה שומר ראשו של הנאשム, והנאשム עצמו אישר כי ابو סטחה עבד במשרדיו והיה תחת אחריותו, וכי הוא ידע שאבו סטחה מבצע פיגועים כנגד אזרחים בגבעת זאב ובפסגת זאב (ראה סעיפים 33-33 לעיל).

(18) ניסיון לפיגוע התאבדות בבית חניון בירושלים

123. ביום 8.03.02 בשעה 16:15 נלכד המחבר מוחמד סאלח בדרכו לביצוע פיגוע התאבדות בירושלים, כשהוא נושא על גפו חגורת נפץ. המחבר ניסה להפעיל את המטען כאשר שכב על הרצפה, אז נורה וננהרג (ראה עדותו של סנ"ץ דורון ידיד בעמ" 133, ודוח' מעבדת חבלה ת/145ד).

124. אחמד ברגותי סיפר בחקירהתו כי לואי עודה ביקש ממנו להכין חגורת נפץ למתאבד, והוא הפנה את עודה אל נצ"ר שוויש שנתן לו חגורת נפץ. המתאבד שוכן בדירה ששכר אחמד ברגותי בرمאללה, ושם הלבישו עליו את חגורת הנפץ. מאוחר יותר נודע לאחמד ברגותי כי הוא נהרג מירי כוחות צה"ל באיזור בית חניון בדרכו לביצוע הפיגוע (הודעה ת/165ב עמי 2, 11, שהוגשה על ידי רס"ר יעקבו בעמ" 171).

גם עויס סיפר בחקירהתו (הודעה ת/173ב בעמ" 4, שהוגשה על ידי רס"מ עמר בעמ" 191), כי לואי עודה, שנiosis על ידו לדודי חללי אלאקטא, איתר עבورو מתאבד, אך הפיגוע נכשל מכיוון שהמתאבד נורה על ידי שוטרים לפני הביצוע בכניסה לירושלים.

125. מן האמור לעיל עולה כי עויס ואחמד ברגותי היה מעורבים בניסיון הפיגוע הני"ל. אין ראיות הקוסרת את הנאשム לפיגוע זה בזירה ישירה, זולות הקשר הנובע מעורבותם הכוללת

והעקיפה בפיגועים שתכננו וביצעו השנהים, כמפורט לעיל. השאלה המשפטית האם די בכל אלו כדי לבסס אחירות פלילית של הנאשム למעשה הרצח שבוצע בפיגוע זה - כאשר אין כל ראייה הקוסרת את הנאשム ישירות לפיגוע - תבחן בפרק המסקנות.

(19) פיגוע ירי בכביש בית אל - פסגות

126. ביום 17.03.02 בשעה 06:45 בוצע ירי מן המארב מנשך אוטומטי לעבר רכבו של סמיר קרש (פולסונג פסאט), והוא נפצע מן הירי (ראא דוי"ח ביקור בזירת העבירה ת/146א ותצלומים של רס"ב אלי קוגמן שהוגשו בעמ' 121).

התביעה לא הגישה ראיות נוספות לגבי פיגוע זה, והדו"ח של קוגמן הינו בבחינת עדות שמיעה בכל הנוגע בדרך ביצוע הפיגוע.

התביעה מייחסת בסיכוןיה את האחריות לפיגוע זה לאחמד ברוגטי, והוא אכן הודה במעורבותו בפיגוע והורשע בכך (ת/165 ת-ז-ז פרט אישום 43). פרט לכך לא הפנתה התביעה לכל ראייה אחרת מבין הודעתו של אחמד ברוגטי, או הדברים שמסר בחקירהו בשב"כ. לאור האמור לעיל לא הובאו לגבי פיגוע זה ראיות המאפשרות לקבוע ממצא עובדתי ברור בדבר הקשר של אחמד ברוגטי לפיגוע הנ"ל, וגם הראיות לגבי עצם ביצוע הפיגוע דלות יותר.

(20) ניסיון פיגוע בקניון מלחה בירושלים

127. ביום 26.03.02 בשעה 10:30 התפוצץ רכב מסווג "רנו אקספרס" ובו שני חבלנים שהיו בדרכם לביצוע פיגוע (שאדיב אברהים חמאمرا ומוסא יוסף מוחמד חאלד - ראה דוי"ח הובלות גופות ת/147ב, שהוגש על ידי אילן גראוט בעמ' 135, ודוי"ח פוללה ת/147ג שהוגש על ידי רס"מ אסף אזולאי בעדותו בעמ' 134).

128. אחמד ברוגטי סיפר בחקירהו (הודעה ת/165 ג עמ' 5 שהוגשה על ידי רס"ר יעקובוב בעמ' 171, זכ"ד ת/165יא סעיף 15 שהוגש על ידי חוקר השב"כ "אדם" בעמ' 201), כי ג'יהאד ג'יורה התקשר אל הנאשム וטם לפני שמצאו את המכונית ליד הקניון בירושלים, ואמר לו שהוא רוצה לבצע פיגוע. הנאשム אמר לו שלא יוכל פיגוע בתוך ישראל, והבהיר את גיוראה אל אחמד ברוגטי על מנת שישוחח אליו. אחמד ברוגטי טען כי גם הוא אמר לג'יורה אל לא לבצע פיגוע בישראל או בירושלים. ואולם, לਮחרת התקשר ג'יורה אל אחמד ברוגטי, ואמר לו כי המכונית שהתקופצה ליד הקניון בירושלים נשלחה על ידו לביצוע פיגוע בירושלים.

129. הנאשム עצמו אמר בחקירהו (זכ"ד ת/36 שהוגש על ידי חוקר השב"כ "סמיית" בעמ' 85), כי אחמד ברוגטי דיווח לו על כוונת אנשיו של ג'יהאד לבצע פיגוע התאבדות בירושלים. הנאשム אמר כי הוא הורה לאחמד ברוגטי שהפיגוע לא יבוצע בתחום ישראל, אלא בשטחי יהודה ושומרון. הנאשム אמר בחקירהו בעניין זה, כשהוא מספר על פניניתו של אחמד ברוגטי אליו בעניין רצונו של ג'יהאד לבצע פיגוע (תמליל שיחה ת/98יא עמ' 20-19):

הנאשム: ... שג'יהאד, הוא אמר לו שאנחנו יש לנו פעילות. ויש לנו פיגועים וכו'. אז אני אמרתי לאחמד, אמרתי לו מה שחשוב זה שלא יעשו שום פיגוע בתוך ישראל.

החוקר: אוקי וכשבא רשות ואמר לך שם רוצים לבצע פיגוע התאבדות, מה אתה אמרת לו?

הנאשム: אמרתי לו לא, אני לא מרצה.
החוקר: לא. זה לא כמו שישפרת לי. אמרת לו, אין בעיה. אבל לא 'בפנים' (בתוך